REFORMATOR

Bijgeschriften van de RV-BIJBEL

Dit is een preview van het boek II MARTELAREN van het komende boek ‘REFORMATOR - Bijgeschriften van de RV-Bijbel’.

Zoals de oude bijbel bijgeschriften had, in de vorm van apocriefen en deuterocanonieke boeken, zo heeft de nieuwe bijbel, de RV-Bijbel, de Rodenberg Versie, ook bijgeschriften.

Dezen zijn opgetekend in dit boek. Reformator is een aankondiger van de nieuwe bijbel, van de RV-Bijbel. Dit is het tweede grote boek, na de RV-Bijbel zelf.

Het werk is net zoals de RV-Bijbel in het Rodenbergs-Nederlands geschreven, wat dus soms een afwijkende spelling of grammatica kan hebben, als één van de Nederduitse streektalen.

Het is de Nederduits gereformeerde vaktaal vanaf de zeventiger jaren.

De Reformator, de bijgeschriften van de RV-Bijbel, is de klassieke leidraad bij de nieuwe bijbel, die het dichtst bij de grondslag ligt van het ontstaan van de nieuwe bijbel.

In dat opzicht is het ook van grote en unieke historische waarde voor iedereen die studie maakt van de nieuwe bijbel.

II MARTELAREN

1.

De roepende oermoeder

1. Een stem roept ons terug naar het begin. De mensheid is op een dwaalspoor geraakt. Je ziet het overal om je heen. Het is de hemelse moeder die roept, de oermoeder. De mensheid heeft zichzelf een overdosis gegeven door zonde, door hebzucht, trots en onzinnigheid.

2. We moeten terugkeren en luisteren. We moeten onze ziel herinneren. We moeten onze verbinding met de oermoeder herinneren. Het paradijs is een staat van luisteren, leren en herinneren. Het is ons kompas dat ons richting geeft. God is de hemelse zee om ons schoon te wassen. In het hemelse visnet van oerkennis worden we opgenomen, wat de eeuwige hemelse kennis is waaraan alle zonde en leugen zal sterven.

3. Er is alleen een moeder in ons eigen moederschap, in de mate waarin we leren een moeder voor anderen te zijn. Iedereen kan dat. Het kan in de eenvoudige en kleine dingen zitten. Dan worden we geconfronteerd met de oerwond. Het is de verloren herinnering.

4. De paradijselijke vrouw is weg. Wat over is gebleven is een door en door aardse vrouw, een karikatuur van haar. We spreken dus over een verloren rib. Vandaar dat het zo belangrijk is om de verloren rib terug te vinden.

5. Kamba zegt : De rijder op het witte beest houdt de boog vast, de rib, het oorspronkelijke vrouwelijke beginsel. Het is als de plaats van het naar de lagere gewesten afdalen.

6. De ribben zijn de hekken, de grenzen, van het lichaam, en die heeft de buik niet meer. De verloren ribben staan ook voor het oergeheugen.

7. Nu is de vraatzucht, genotzucht en de manipulatie van voedsel bij de mensen eindeloos.

8. Nu, wij kijken uit naar het beloofde land. Wij mogen geestelijk de verloren ribben ontvangen, als sleutels tot het paradijs.

9. Het Woord is de baarmoeder van de hogere natuur.
Het Woord roept de mens op om terug te keren tot de hemelse moederborst, om veilig te blijven tegen de roofdieren.
Het gaat vooral om het herstel van het zicht erop.
Daarom is het belangrijk dat in deze tijd de weg gepredikt wordt.
De mens moet naar de hemelse baarmoeder, om los te komen van valse kracht en valse rust, in heropvoeding.
De mens heeft geen grotere kracht nodig, maar een diepere baarmoeder.

10. Het hemelse geestelijke is de vergeestelijking, de symbolisering van alle dingen,

want kijk hoe het allemaal verletterlijkt is.
Wat is een mens te betreuren als hij de taal van de symboliek niet kent, en
alles maar verletterlijkt telkens.
De school van symboliek is een van de belangrijkste scholen.
De vromen die ook volgen door duisternis zijn veel vrijer en symbolischer.

11. Het gaat dus om het vermogen om te vergeestelijken, en dat heeft een mens nodig als water in de woestijn, anders komt de mens om.
Laat u niet meer bedriegen dat u het wel alleen afkan, zonder de middelen.
Er zijn middelen door de hemel opgesteld om de mens er doorheen te helpen.
We mogen terugkeren tot de hemelse tent om daar eeuwig te verblijven, boven de hoofden van de vijanden.

12. Alles moet vergeestelijkt worden, uw hele leven.
Zo komt u uiteindelijk terug tot uw hemelse moeder.
De vergeestelijking is een werkwoord, en het is een woord om te delen, als een overdracht, tot hen die daarvoor rijp zijn en het verstaan.

13. De baarmoeder is de geestelijke waarde van dingen.
Het is belangrijk dichtbij de natuur en het innerlijke paradijs te leven, want deze aarde is dus het paradijs niet, en wat ze lopen verkondigen is de waarheid niet.
In deze wereld moeten we het lijden dragen want dat doet de hemel ook.

14. De mens wordt niet altijd gespaard, maar moet ook leren, en juist door het lijden meer inzicht krijgen en begrip.
Het leven op aarde is de baarmoeder omdat het nog maar het begin is, omdat het nog niet gesorteerd is dus, alles loopt door elkaar heen, en alleen tijd brengt ware, hemelse orde, geduld, en het zal vaak heel anders zijn dan mensen zich hebben voorgesteld.

15. Geloof is onderworpen aan een heleboel principes. Zonder die principes is geloof een wild vraatzuchtig, ongetemd varken.

16. De mens heeft het Woord weggeworpen en is met de zwijnen meegegaan, en dat werd hen tot Woord. Zo werd hun vlees tot Woord. Het vlees werd tot Woord, en het werd tot een gruwel. Ze aanbaden en aanbidden dit zwijn, dit gouden varken.

17. Ze zijn verwend, willen altijd antwoord, ook als de hemel om een goede oorlogskundige reden niet spreekt. Dan gaan ze klagen, en zoeken hun heil bij de afgoden van deze tijd.

18. New age fanaten, los van God en gnosis, los van lijden en profetie, los van stilte en geduld, los van moeder en natuur, los van geschiedenis en oer, als liberale snelheidsmaniakken op weg naar werelds kampioenschap, vrouwenvlees eters, waarmee ze hun borsten opspekken en hun buiken verharden om hun vraatzucht heethoofdig te bewaken.

19. Het zijn dienaren van de buik. Ze willen vermaakt worden, gaan van feest naar feest. Het is een vrouwenhandel.

20. Goudprofeten, dat is wat het zijn. Met goudkoorts. Het komt tot de mens in vele vormen. Lukt het ene niet, dan probeert hij het andere.

21. Alles wordt immers aan elkaar geslijmt, als een zwijn die zich erin omwenteld.

22. Het Woord moest een voorhangsel krijgen, tot een teken en een verzegeling.

23. Teruggaan naar de holen en grotten betekent ook leren wonen en werken in de holen en grotten. Dat zijn beelden van de exegese, de schriftuitleg.

24. De honger-strijders, zijn kinderen van de holen en de grotten, harde werkers. Zij nemen geen genoegen met het tafelschuimende, vraatzuchtige, verstadste modernisme. Uiteindelijk verdrijven zij de vijand.

2.

De eerste melk van het Woord

1. De wereld bestaat uit pesters en klagers, en daartussenin is een groot neutraal vlak. Ween je om de zonde, of marcheer je met de zondaren mee die de schepping verwoesten ? Wie denkt met de zonde wel weg te kunnen komen heeft het mis.

2. God zal de zonde beschamen. Wij daarentegen moeten geen pesters zijn. We kunnen beter de gepesten zijn dan over de ruggen van anderen heen pesters te zijn. Wij moeten op het smalle pad zijn en ons onderwerpen aan de gesel des Heeren, en tot de sobere traan komen.

3. Dat is ons wapen. Zo mogen wij deelnemen aan de jacht op het ego. Dat is als een buffeljacht of zwijnenjacht. De jager zal zelf de prooi zijn. Het vlees zal zichzelf opvreten. Dat is het roze geheimenis. Het is de kleur van de tent van Bilha na de buffeljacht of zwijnenjacht. Hier wordt de jager tot kind en wederomgeboren. Hier sterft de jager aan zichzelf.

4. De jager is hier genoeg aan zichzelf afgestorven om wederomgeboren te worden, om zo de eerste melk van het Woord te ontvangen.

5. De wereld beproeft ons, breekt ons af, terwijl de rivier van ijs, de rivier van vergetelheid, tot een diepere en verloren herinnering komt, de oer-herinnering, dat wat er vóór de tijd was.

6. Het brengt ons naar het woord der woorden. We kunnen van wereld naar woord gaan, om weer vast te zitten in het boek van de diepere natuur.

7. In de leer van Calvijn is er niet zomaar loon naar werken. Lazarus is de sleutel tot het loonstelsel van Calvijn, en de gelijkenis van de arbeiders van de wijngaard. In de leer van Calvijn is er dus niet zomaar loon naar werken, maar loon naar afstemming. Er wordt niet uitbetaald naar tijd en

kwantiteit, maar naar de mate waarin men zich liet leiden, oftewel het is een profetisch loon en niet anders.

8. Calvijn stelde dat God allereerst als Moeder kwam, maar men wilde haar niet. Zij streden tegen haar. Alles maakten ze kapot, behalve haar volharding, en zo hebben ze dat ook met het zoonschap gedaan. De volharding van de uitverkorenen konden ze niet vernietigen.

9. In zijn commentaar op Lukas 7:35 gaat Calvijn hier verder op door. De schriftgeleerden hadden hun moeder, de Wijsheid, verworpen. Calvijn stelde dat ze hun moeder met voeten hadden getreden, en zij vleiden zelfs zichzelf hiermee. Het volk koos niet voor de moeder. Vandaar dat het moederbeeld van God ook maar zeer gematigd voorkomt in zijn leer. Het vloekt met de menselijke aard die haar heeft verworpen.

10. Calvijn weet dus beter, en is een zeer sluwe theoloog. Heel subtiel stelt hij het in zijn geschriften aan de kaak. Calvijn kwam dus ook tot het volk als een oordeel. Zij werden overgeleverd aan hun lusten, aan hun moederloze driften. Calvijn gooit hierin geen parels voor de zwijnen. Hij noemt het niet overmatig op. Hij geeft hen wat ze verdienen. Toch zien we door zijn geschriften heen dat de weg wordt gewezen, terug naar de oorsprong, en daarom is Calvijn een belangrijke theoloog.

11. De zoon des mensen moest veel lijden en verworpen worden, evenals de moeder, stelt Calvijn. In die zin treedt de zoon in haar voetsporen. Als we om ons heenkijken dan zien we dat deze onbeschaamde hemellasteringen monsterlijke vormen heeft aangenomen. Het woedt voort als een hysterisch virus. Het vlees wil niet onderworpen worden aan de hemelse kennis, maar wil zijn eigen weg gaan. Hierin ligt de beproeving.

12. Calvijn kijkt over dingen heen, en kijkt terug naar de bron, en gaat hier heel sober mee om. Soms schiet hij uit zijn vel. Soms vliegt hij uit de bocht. Maar de oerpatronen zijn duidelijk zichtbaar in zijn werk, vooral in zijn commentaren. We doen er goed aan hiervan kennis te nemen.

13. Het sleutelwoord in de leer van Calvijn is gematigdheid. Hij wijst erop dat Paulus stelde dat de lichamelijke oefening tot weinig nut is en de geestelijke oefening tot godzaligheid tot alle nut is.

14. Laten we zeer zeker de tekenen der tijden in achtnemen. De jeugd wordt vernietigd door de fitness manie. Fitness is het voeden van het ego, maar het gaat om de geestelijke oefening tot godzaligheid. Fitness doet het ego groeien. Dat wil niet zeggen dat er helemaal geen lichamelijke oefening mag zijn. Profetische oefening betrekt zeker het lichaam erbij, maar gematigd en in balans, niet ter opgeblazenheid zoals in de fitness industrie. Paulus en Calvijn hadden er zo tegen gewaarschuwd, maar de mensen luisterden niet. Fitness is de weg tot grootheidswaanzin.

15. Calvijn waarschuwde voor lieden die beweren dat volmaaktheid in uitwendigheden gelegen is. Zij verzuimen de geestelijke dienst tot God. Laten we terugkeren tot het pelgrimschap en monnikenschap, en zo onze dienst tot God volbrengen. Dat is ook een geestelijke krijgsdienst waarin wij waakzaam behoren te wezen. Pas op voor de valse gerustheid. Dut niet in. Veel gevaren staan op de loer.

16. Calvijn stelde dat Johannes de Doper de boetbazuin blies, maar dat het volk door hun ijzeren hardnekkigheid hier niet voor viel. Door hardnekkige boosheid verwierpen ze de boodschapper. Het is de wereld waarin wij leven, die volkomen van God los is. Het oordeel hierover zou zeker komen, stelde Calvijn. Het oordeel zou komen door een lied door spelende kinderen op een markt gezongen. Zo zou God de hoogmoed van de schriftgeleerden omver werpen.

17. Hoe voornaam ze ook zijn, ze kunnen niet op tegen de kinderen die God zal zenden. Calvijn stelt de raad Gods tegenover de trots van de schriftgeleerden.

18. Dit is een verborgen raad die niet op menselijke wijze wordt uitgevoerd. Voor mensenvlees is deze raad volkomen ondoorgrondelijk en onvoorspelbaar, onstuimig. Een kerk heeft niet zomaar het monopolie op de verborgen raad Gods, hoe hoog ze ook met zichzelf oplopen, hoeveel aanzien ze dan ook mogen hebben. Bij God is aanzien niks waard. Wee u wanneer een ieder wel van u spreekt. Het vlees rekent altijd in populariteit, maar God is geheel anders, tegendraads. U heeft een grote vijand in God wanneer gij de grote massa's volgt. Het volgen van grote getallen als bewijs van waarheid is een drogreden. Zo redeneert het vlees, omdat het vlees alleen toegang heeft tot uiterlijkheden, en niet tot het geestelijke. Het geestelijke is een vreemde taal voor het vlees die hij niet wil leren. Het vlees protst. Dat is zijn taal, en die wil hij graag aan een ieder opleggen. Daartoe bouwt hij ijverig zijn scholen, maar die allen zullen op één dag vergaan, op de dag des oordeels.

19. Oh, hoe het vlees vleit in ijdelheden. Dat is alles wat hij heeft. Hij leeft maar voor een korte tijd. Het vlees heeft geen eeuwigheidskennis. Zijn leven is maar van korte duur, en daar draait alles om. Het is de geestelijke armoede van de Laodiceaanse kerk. Deze kerk is maar tijdelijk. Alles draait om aardse schoonheid, aardse pracht en macht. Alles draait erom hun tradities en gewoonten in stand te houden die hen groot hebben gemaakt. Het is hun markt, een zielenmarkt. Onbeschaamd zijn zij, trekken hun mond los bij het minste of geringste. Materieel zijn ze er als de kippen bij. Alles houden zij onder controle, haastig en hysterisch, alles willen ze bijhouden. Wie de laatste dit of dat heeft gedaan, alle nieuwtjes houden ze bij, maar het zal allemaal afsterven in de nacht. Oh, ze zijn zo zelfbewust, zo zelfbelangrijk en zelfovertuigd. Maar wat is er in de nacht van over ?

20. Zelfverzekerheid en zelfvertrouwen is een strop in de leer van hen die de rivier der vergetelheid volgen. God heeft het dwaze en zwakke uitverkoren om het sterke en wijze neder te werpen.

21. Zij noemen als medicijn de doorboring van de oren, opdat er naar de buitengewone verborgenheid Gods geluisterd kan worden. De nieuwe bijbel laat zien dat het luisteren als een waterval van tranen is. Alleen de traan van verbrokenheid kan het oor horen, anders is het oor veel te hard en dicht.

22. De vergetelingen wezen erop dat het volk ondankbaar en nalatig is. Daar komen al hun uitspraken ook vandaan, als zij de hemelse waarheden belasteren. Zij zijn doof en hebben verwende oren. Hun monden drijven hun oren voort, niet andersom. De nieuwe bijbel spreekt dat men alleen zuiver kan spreken door het leren luisteren vanuit een verbroken hart. Men moet allereerst tot de zwijg- en luistergelofte komen, en een wachter voor de mond aannemen. Als men niet in dit proces aan zichzelf sterft, en het oor niet doorboort is, dan stelt het niets voor. Het vlees is zeer bedriegelijk en heeft duizenden wegen om dit allemaal te omzeilen en om een eigengemaakt product op de markt te brengen. Zeer sluw is het vlees. Het sterft niet zomaar. Er gaat intensieve, strategische

strijd aan vooraf waarin men volkomen geinformeerd dient te zijn. Waar gebrek aan kennis is verwildert het volk.

23. De vergetelingen stelden dat we alles moeten achterlaten om de wildernis in te gaan met als doel om het Woord van God te horen uit de mond van de profeet, en het blijven inprenten en overdenken todat het vrucht draagt. We gaan de wildernis in, niet voor enige wereldse pracht of gewin, maar voor het hemelse woord als doel. Dat is in principe wat het overblijfsel is wat door de vergetelingen wordt beschreven.

24. Strijd en volharding zijn nodig om in soberheid en gematigdheid te blijven, stelden de vergetelingen. De ergernissen die proberen af te leiden van het smalle pad moeten wederstaan worden. De vergetelingen stelden hierin dat het evangelie in het bijzonder voor de armen en bedroefden bedoelt is. Het is een bijeenvergadering van geringe lieden. Oh, zoudt gij dan niet buigen ? Ik moet denken aan de kerken waarin het om rijkdom gaat, menselijk aanzien, dure kleding, en hoe ze elkaar daarop beoordelen en bespotten, zelfs over huidskleur. Zoudt gij dan niet buigen ? Zoudt gij dan niet sober zijn om aan deze dingen te ontvluchten ? Het is buigen of breken, want de zondvloed over deze dingen zal zeker komen.

25. Ziet hoe zij het huis des Heeren tot een hoerenhol hebben gemaakt, en de hoer is duur gekleed, en kijkt neer op anderen die niet zoals haar gekleed zijn. Zoudt gij niet buigen, en in vreze en beven nederiger worden tegenover uw broeder en zuster ? Oh, wat een grote nood ligt er in het kerkelijk leven. Hoe zijn zij door de zware stromen van wereldgezindheid weggesleurd ?

26. Het is een oproep om terug te keren tot de boetbazuin van Johannes de Doper. Lazarus is de sleutel. Hij blies de boetbazuin, in de wildernis over de rivier. Daar leidde hij het volk, zoals de nieuwe bijbel daar op wijst.

27. Legt al uw hoogmoedige, protserige, opgeblazen kleding af, en doe het boetekleed aan, om de boetbazuin van Johannes de Doper te volgen. Alleen zij die als Lazarus zijn geworden kunnen hem volgen, de dwazen en zwakken, de verworpenen en de armen. Verhef u niet boven uw broeders en zusters vanwege uitwendigheden en ingebeelde status. Het is allemaal niets waard voor de Heere, en zal een reden zijn om u niet toe te laten. Het vleselijke denkt altijd in omgekeerdheden. Daarom is het vlees hemellasterlijk. Laat het u de prijs niet doen missen.

28. Alleen de armen die zichzelf arm schatten worden tot de armen gerekend, stelden de vergetelingen.

3.

Het verborgen werk

1. Johannes Climacus stelde in de geestelijke ladder dat de monnik een waker is, een wachter en een beoefenaar van geestelijke discipline en kastijding. Hij heeft de dingen van de wereld achter zich

gelaten, heeft het gewicht van de zonde van zich afgeschud. Hij is niet te vinden in de stad, maar op het kerkhof buiten de stad. Hij moet daar niet ophouden bittere en vurige tranen te wenen totdat de banden met de zonde zijn verbroken en de harde steen die zijn hart bedekt weg is gehaald, en Lazarus is ontbonden.

2. De neigingen tot aards genot kunnen alleen onthecht worden door voortdurende strijd en voortdurend lijden, door treuring en rouw. We mogen hierin niet zomaar stoppen. Hierin moeten we de waakzaamheid leren liefhebben. We moeten de neiging tot alsmaar blaffen afleren. We moeten geen hongerige keukenhonden zijn.
3. Johannes Climacus stelt dan dat de waardige strijd moeilijk en een smal pad is, en dat men daarop moet leren het bittere brood te eten en de tranenbeker leeg te drinken. Hij wijst hierin op het fundament van vasten en kinderlijkheid.

4. Het vlees moet afgelegd en gehaat worden, ook de vleselijke lichamelijkheden. We mogen niet moe worden in het volgen op het smalle pad, en mogen niet naar de rust der mensen verlangen. We moeten onszelf hierin oefenen. De basis hiertoe lag alreeds in de eerste trede. Als we achterom kijken zijn we niet geschikt voor het koninkrijk der hemelen. We moeten op het monastieke pad breken met de dienst tot de buik.

5. Er is een noodzaak tot ascese en eenzaamheid. We moeten breken met familie-herinneringen die ons plagen en kwellen na onze afzwering, door gebed en door de herinnering van het eeuwige vuur, om de ontijdige warmte van ons hart te doven, stelt Johannes Climacus.

6. Ballingschap zorgt ervoor dat we niet terugkeren naar waar we vandaan kwamen. Ballingschap in de wildernis is dus van groot belang. In ballingschap worden we gematigd en voorzichtig, leren we in het verborgene te werken, een verlangen om vernederd te worden, een verlangen naar moeilijkheden, kortom een verlangen naar duisternis, opdat er afstand gedaan kan worden van ijdele glorie.

7. De ballingschap is de afscheiding van alle dingen. Ballingschap brengt de voortdurende stroom van tranen voort. Als monnik moet je daarom zowel een pelgrim als een balling worden. Zo wordt je een heremiet, of Jeremiet, de wenende, de treurende. Je bent dan ook een vluchteling. Als je wil onderwijzen, onderwijs dan eerst jezelf.

8. Als je verbannen bent moet je op je hoede zijn voor de geest van het zwerven en de geest van vleselijke lust. Ballingschap is de moeder van onthechting. Ook moeten we op onze hoede zijn voor de misleiding van rovers die stellen dat het niet nodig is om je af te zonderen van hen die in de wereld zijn, stelt Climacus.

9. Vroomheid gaat vóór alles, stelt Calvijn. Onze liefde voor mensen mag God niet in de weg staan. Wat voor de mensen winst is is voor God verlies. De mens moet loskomen van ziekelijke geldingsdrang, en het willen protsen met uitwendigheden.

10. ‘Wie vader of moeder liefheeft boven mij ...’ stelt Mattheus nog, maar Calvijn wijst op Lukas als veel strenger, wanneer hij zegt : ‘wie niet haat zijn vader ...’

11. Bij Calvijn stond het onder ogen komen van de ellendige staat van de mensheid voorop. Het doden van de zonde was in de leer van Calvijn ook één van de voornaamste theologische stukken. Dit is ook wat de vroomheid bij Calvijn inhield.

12. Lazarus stond in de leer van Calvijn hiervoor model, als sleutel tot zijn leer. Ook baseerde hij zich op de gelijkenis van de arbeiders van de wijngaard. Het loon is profetisch loon, naarmate wij geleid worden door God, oftewel de afstemmingsleer.

13. We moeten dus niet zomaar terug naar Dordt, maar naar de theologische rijkdom van Calvijn. Niet zomaar naar de jaren 1600 dus, maar naar de jaren 1500.

14. De jaren 1600 hadden Calvijn teveel versteent, en zo een slimme, maar bedriegelijke markt ervan gemaakt. De rijkdommen van Calvijn werden weggekapt, samengeperst tot kernpunten. De nuances van Calvijn werden weggehaald. Dordt had het allemaal veel mechanischer gemaakt. Er werden vloeren overheen gebouwd. Het was reformatorische asfaltering. Men was aan het deformeren.

15. Calvijn's definitie van vroomheid was te vinden bij Lazarus. Dit is uiteindelijk de kern van het evangelie van Calvijn, waarvan hij zegt dat het verbreid moet worden. Het zal de hinderpalen van de mensen overwinnen. 'Niets is bedekt wat niet ontdekt zal worden,' stelde Calvijn.

16. We staan oog in oog met het grote beest, het vlees wat niet leeft volgens de afstemmingsleer en zo een afstemmingsloze markt heeft gebouwd, ook van genade.

17. Men moet dus niet in Dordt blijven steken. Men moet van de jaren 1600 teruggaan tot de jaren 1500.

18. Ik benadruk het : door het weghalen van het verdienmodel van genade kon het vleselijke verdienmodel de mens innemen. Er is geen schoonheid in de onverdiende genade. Het is iets zwaar bedriegelijks, een vleselijke aandoening die de mens lui, laf en verlamd heeft gemaakt. Het is groot theologisch gesjoemel, ongeletterde, ontaalkundige pseudo-theologie, gebaseerd op Arameesloos Noord-westers varkensgrieks. Vele kerken liggen in deze kerker opgesloten.

19. In de leer van Calvijn zijn niet zomaar de armen de uitverkorenen, maar de armoedsbewusten, als een tegenstelling tot de Laodiceaanse pseudo-kerk van armoeds-onbewustheid.

4.

Het oordeel des Heeren

1. In zekere zin is het calvinisme dus net als het hussisme franciscaans. Calvijn stelt dat God als de moeder de oerbron is die door de mens is verworpen. Als oordeel en tucht werden zij toen onder een

vader gesteld, en Calvijn legde zich erbij neer. Deze bron van de verworpen oermoeder is armoede-bewustheid, net zoals de Franciscanen Vrouwe Armoe volgen.

2. Calvijn durft het wel te zeggen, maar werkt het verder niet openlijk uit, alleen subtiel. De amazone leer, of de leer van God de Moeder, wordt door Calvijn alleen gematigd gebracht, maar verder laat hij de mensheid onder het oordeel zijn, van God als vader, juist omdat ze de moeder hebben verworpen.

3. Deze wereld is diep in de doodstaat, ook de kerkelijke wereld.
4. Smytegelt maakte onderscheid tussen de gezegenden en de ongezegenden. Hij somt wat kenmerken op van de ongezegenden.

5. Zij deden wel vele deugden, maar ze deden het zonder wil en vermaak. Duidelijk is het dat Smytegelt, net zoals de nieuwe bijbel overigens, wijst op het belang van de verlustiging in het werk des Heeren. Wij moeten daar vol van zijn. Laat het niet zomaar een dode en dorre gewoonte zijn. Je hart en ziel moet erbij betrokken zijn. Je moet het doorleven en erin meeleven.

6. Zij waren traag in het goede, ze doen het niet van harte, maar omdat het moet. Er is geen relatie. Als er al een relatie is dan is het dood, dan gaat het hen om andere dingen, zoals er bij horen, de goedkeuring van anderen te ontvangen, geeerd en geprezen worden. Ze hebben zoals gezegd een verborgen agenda, een verdraaid hart. Ze hebben hun waarden omgekeerd. Ze hebben andere goden in hun hart. Ze zijn in wezen ondankbaar en ongeïnteresseerd.

7. Ook onverschilligen doen het goede, maar dan om andere redenen, en daarom zijn ze traag te noemen. Smytegelt legt hier de vinger op de zere plek. Traag en gierig schuivelen de monniken van de mammon. Zij delen wel, maar onder de maat en traag. Ze zijn er niet bij betrokken. Voor hen is het routine. In hun hart doden ze hun medemens en hun medeschepselen.

8. Hard werken zij in het uitwendige, maar in het inwendige zijn zij koud. Er is dus geen ruimte in het hart. Het is allemaal voor de schijn. In het uitwendige hebben ze al hun zaken op orde, zijn ze hooggeorganiseerd, maar van binnen is het doods. Met het hogere geestelijke zijn ze niet bezig. Alles is slechts voor de vorm. Daar richten zij hun leven toe in.

9. Zij gebruiken religie en godsdienst als dekmantel. Het is duidelijk dat velen zo zijn. Ze zijn niet uniek en levendig in hun relatie met het hogere, want hun daadwerkelijke lusten gaan uit naar de afgoden van deze tijd, de afgoden van het ego. Ze gebruiken daarom schuilwoorden, afdektermen, waaronder zij hun zondige leven naar hartelust kunnen uitoefenen.

10. Met God in de mond kunnen ze alles goedpraten. Genade en vergeving zijn voor hen belangrijker dan waarheid en gerechtigheid. Zo proberen zij God aan het lijntje te houden, maar God trapt daar niet in. Waarom denkt een mens God te kunnen bedriegen ? Dat is wel de allergrootste dwaasheid.

11. In deze tijden is de dwaasheid der aardse begeerten tot een hoogtepunt gekomen. Men heeft deze dwaasheid vergoddelijkt, om zo rustig hun verslaving tot het vlees door te kunnen blijven

beoefenen. De vleselijke mens wordt door zijn bedriegelijkheden door niets gehinderd. Dat is zijn bedrijvigheid, zijn lust en zijn leven.

Van pelgrim tot balling

12. Oh, zijn wij al smekelingen geworden aan de voeten des Heeren, onszelf vernederende in het stof, want met de starre zelfverzekerdheid van de wereld, wat een valse zekerheid is van trots en hoogmoed gaan wij het niet redden. Wij moeten het oude leven geheel afleggen, en dat gaat niet zonder boetvaardigheid en smekingen, en dat gaat niet zonder gebonden te worden met de touwen des Heeren om zo in sobere ballingschap te gaan. Alleen ballingen zullen door de enge poort gaan.

13. De wereld heeft haar eigen enge poorten bedacht. De wereld dompelt de aarde onder in haar valse stilzwijgen van onverschilligheid en eigenbelang. Het is een zelfzuchtige stilte. Als geisoleerde schorpioenen zijn zij op de bergen diep in de wildernis, waar zij hun holen hebben, en vaak leven zij onder het ijs. Zij verkondigen het evangelie niet, zij dragen het niet uit.

14. Zij hebben hun eigen evangelie, van de haat en de liefdeloosheid. Zij hebben geen zorg en al helemaal geen voorzorg. In hun holen hebben zij hun feestjes en hebben zij hun steden gebouwd. Van stad tot stad gaan zij om zich tegoed te doen aan bloed, maar de ware jacht op het oervlees doen zij niet. Zij zijn lui geworden en hebben hun eigen werelden verzonnen, waar jij niet bijhoort, want je moet eerst door hun enge poorten, waarin je de dienst tot de Heer moet afzweren, opdat je hen zult dienen.

15. Je betaalt een hoge prijs om door hun enge poort te gaan, en het is een valstrik. Je eindigt als hun slaaf, en je zal leven van hun broodkruimels. Op hun niveau zul je nooit zijn. Je bent slechts een plant voor hen die ze af en toe water zullen geven. Het is als hun eigen hypercommunisme waarin ze zelf boven alle anderen zijn verheven. Zij zijn de elite in hun eigen werelden. Giftige dromen zijn het. Ze zijn allang dood. Door de zonde gezombificeerd.

16. Oh ja, ook hun kerken hebben ze verzonnen, waarin ze vooraan staan met de handen in de lucht, wuivende naar hun afgod : henzelf.

17. Al deze voorhangsels moeten scheuren. Dat zal gebeuren met de wederkomst des Heeren. Dat mag nu al gebeuren in het hart, diep van binnen.

5.

Het verloren paradijs

1. De voorhangsels moeten verscheurd worden. Calvijn wees er in zijn bespreking van Lukas 8 en Markus 5 over de Gerasenen dat zij meer jammerden over het verlies der zwijnen dan dat ze bezig waren hun leven in orde te krijgen met God. Ze wilden er niets mee te maken hebben. De man die bevrijd was echter wilde Jezus volgen, maar Jezus liet dat niet toe.

2. Nu, de Geraseense kerk wil het vlees niet verliezen, en weert de vleesdoder, maar zij willen wel Jezus in naam volgen. Dat staat de Heere niet toe, want het gaat niet om Jezus op zich, maar om het Woord. ‘Raak mij niet aan,’ zei Jezus eens. Het gaat niet om de persoon, maar om het principe, en dat willen ze niet. Selectief gaan ze met God om : ‘dit wel, maar dat niet.’

3. ‘Volg mij niet, maar predik het Woord,’ had Jezus gezegd. Hij wilde niet dat mensen een afgod van hem zouden maken. Ze willen Jezus, maar niet als vleesdoder, niet als degene die het vlees ontmaskert en wijst op de donkere bruid, het onder ogen komen van de grootte van de zonde. De Geraseense kerk is dus nauwverbonden aan de Laodiceaanse kerk.

4. De Geraseense kerk aanbidt het gouden zwijn. Ze willen niet beledigd worden in hun dienst tot de zonde. Ze willen geen ruwe, lijdensdragende Jezus waaraan elk vlees gedood wordt. Wel willen ze een varkenslievende Jezus om te volgen, in plaats van het Woord. Ze willen niet zelf opgroeien. Ze willen geleid worden door het vlees. Lekker makkelijk. Zo’n Jezus predikte Calvijn niet. Hij waarschuwde ertegen. Het was een Jezus van vormendienst.

5. Calvijn waarschuwde tegen afgoderij omtrend een goedkope Jezus die mensen zich voor de sier hadden ingekocht. Voor hem was dit een heilloze en doodlopende weg. Hij wees bovenal op het aanbidden van de oordelen des Heeren, opdat de zonden van de mens daadwerkelijk aangepakt zouden worden.

6. Hoe dan ook behoren wij als ballingen het smalle pad te begaan. Calvijn stelt dat als de Heere ons jammeren vergroot, dan is dat om onze lijdzaamheid te oefenen, en om verborgen zwakheid te openbaren.

7. Calvijn wees erop dat er bij de Gerasenen ook een meer was wat zo ongezond was dat haar en klauwen ervan uitvielen, als de beesten het dronken. We kunnen stellen dat het een beeld is van hoe de Geraseense kerk is. Zij hebben geen haar op de tanden, hebben geen geestelijke wapenrusting. Jezus kwam niet om vrede te brenging maar scheuring van het vlees. Daar willen zij niets van weten. Zij hebben van het giftige water van het meer van de Gadareren gedronken, zoals Calvijn dit meer noemde. In het meer van Gadara stortten zich ook de zwijnen.

8. Zij die geloof boven alles hebben staan en de zaak van zonde-ontmaskering en zonde-doding verachten hebben geen houvast in de leer van Calvijn, want Calvijn stelt dat het geloof nooit een honderdste deel van de goedheid van God kan omvatten.

9. Men moet oppassen dwaas en redeloos de heiligen na te volgen, stelt Calvijn, want het wordt al snel na-apen. Calvijn wijst hierbij weer op zijn afstemmingsleer. Het gaat niet om de navolging, maar om de afstemming, het geleid worden door God. Calvijn waarschuwt dat het zogenaamde geloof vaak niets anders is dan lichtzinnig bijgeloof.

10. Calvijn heeft het niet zo op navolging. Hij stelt dat het verkeerd is om een ieder zonder onderscheid aan dezelfde leefregel te binden, vanwege dat iedereen anders is, en elke situatie, ook met het oog op de zwakkeren die veel minder draagkracht hebben.

11. De hogere wereld probeert met ons te communiceren, maar stuit op de taalobstakels van deze wereld. Wij moeten daarom intens deelhebben in deze strijd.

12. Vroeger had ik veel nachtmerries als kind. De andere wereld trok aan mij, want in wat voor wereld was ik terecht gekomen ?

13. In deze wereld hebben we te maken met een krankzinnig beest wat niet wil nadenken, alleen zingen. Het is de wereld van het vlees. Men is liederlijk, en de ware, nodige bestanddelen ontbreken vaak. Het is een gulzig beest. Het is geen godszucht maar genotszucht, en alles draait maar om geld en uiterlijke vormen. Alles is versimpeld tot één taal : de eenkennige, eenzijdige taal van het vlees.

14. Het geestelijke werkt met veranderlijke voorbeelden, maar het vleselijke werkt met vaststaande letterlijkheden, stelt het boek Vissen. Het werd tot een taaltirannie. Hierin heeft het vlees zich verstopt. Het vlees werd tot een institutie hier op deze aarde buiten het paradijs. Vandaar het belang van het studie verbond.

15. De mens moet terug naar de wildernis om op zoek te gaan naar het verloren paradijs. We moeten werken met het kleine beetje wat we hebben. Daarin gaat het gebeuren. Dat is ons zaad. Zo moeten we een boot bouwen tot het beloofde land. We moeten de waarde gaan inzien van dat wat we nog hebben en het niet verspillen.

16. Er is geen rechtsstreekse weg. Dieper in de tent, dieper in de aarde, dieper in het lichaam zijn de middelen die we nodig hebben. Het boek laat hierin de strijd met taal zien. Men moet tot de diepte van het mechanisme van taal gaan, want alles is verdraaid. De mens moet zo eerst zelf stoppen een taaltiran te zijn.

17. De mens is taaltiran, de hemel is zeer anders. Het boek stelt dat het hemelse een cyclische en bewegende taal is als de wateren van de hemelse zee en rivier. Deze wateren moet de mens doorgronden en oversteken. De boot is hierin de innerlijke baarmoeder.

6.

De amazone oorlogen

1. De vergetelingen wezen erop dat ook in de gemeente het gevaar ligt van het verdoezelen van de doodstaat van de mensen en van de totale onmacht ten goede. Zo onstaat er een ijdele Jezus-roem, omdat ze buiten het zonde-probleem zijn gaan handelen.

2. Het is van belang dat de religies vanuit een veel groter kader worden bekeken, want de talen zijn steeds meer losgeraakt van de originele betekenissen door drankmisbruik, machtsmisbruik, drugsmisbruik en selectieve ongeletterdheid wat daarvan het gevolg was.

3. Men heeft talen in hun expansiedrift en taxidermiedrift lopen steriliseren tot een exclusief en xenofobisch klinisch geheel. Dat is ook in de kerken gebeurd. Wat vandaag de dag allemaal voor gereformeerd doorgaat heeft vaak niet veel meer te maken met het oorspronkelijke en daadwerkelijke gereformeerde zoals het zowel rekkelijk als precies werd gepredikt in de Nederduits gereformeerde moederkerk van het tweede deel van de jaren 1500 tijdens de vluchtjaren.

4. Men was op de vlucht voor het bewind van Alva. Vanuit Duitsland begonnen deze vluchtelingenkerken, deze noodkerken, op te bloeien, en uiteindelijk konden zij terug naar Nederland, waar het toen de moederkerk was. Willem van Oranje zorgde ervoor als vader der Nederlanden dat er een goede balans was tussen rekkelijk en precies, dat het niet tot extremisme verviel. Daarom was hij een brugfunctie.

5. Herdefinitie van de religies is dus van belang, wat een strijd is met herinneringen, zoals beschreven in het boek Rivieren, en een strijd met taal, zoals beschreven in het boek Vissen van de nieuwe bijbel.

6. Abraham en Sara zijn oerbronnen van het jodendom, het christendom en de islam. Deze religies lopen parallel aan elkaar en vullen elkaar aan, maar het kan al snel extreem worden vanwege letterlijkheidszucht en nationalisme, wat een hoge graad is van dienst aan de mammon, oftewel materialisme. Dat is het vlees van de mens wat de mens eerst moet overwinnen.

7. De mens moet het oude afleggen en het nieuwe aandoen. Vaak is het juist andersom dat de mens het oude moet aandoen en het nieuwe moet afdoen, omdat mensen dingen hebben omgedraaid, en teveel van het oude hebben weggegooid en alles hebben gemoderniseerd ten koste van het oorspronkelijke. Daarom moet de mens terug tot de oervormen.

8. In het oorspronkelijke Israelitisch taalgebruik waren er alleen medeklinkers en nog geen klinkers. Het boek der mohammedanen geeft heel duidelijk aan dat het een symbolisch boek is met obscure tekenen die alleen door de Heere en de uitverkorenen verstaan kunnen worden.

9. Men moet dus veel voorzichtiger worden met het interpreteren van deze boeken. In de nieuwe bijbel is de vrouw een beeld van herinnering en herkenning. Het zijn geen daadwerkelijke vrouwen, maar krachtige principes. Men heeft alles op de aarde door gebrek aan kennis en door ongeletterdheid en allerlei overmatige jachtszucht, bezitszucht, controlezucht en heerszucht lopen overpersonificeren, overobjectificeren en overcompenseren.

10. Men is niet tot de diepte gegaan. Men heeft het afgekapt, en daarom onstond de gruwel die tegen de geboden des Heeren streed, en die vandaag de dag zelfs in de moderne kerken troont. Per kerk en persoon kan dat natuurlijk verschillen. We hebben het over hogere en lagere systemen die op elkaar inwerken. Dit moet men zien te herkennen, en hier bovenuit stijgen, wat de opname is waar de nieuwe bijbel over spreekt. Dit moet gebeuren, dit kon niet tegengehouden worden. Dit was een hemels natuurverschijnsel, want alles was vastgelopen.

11. Laat u onderwijzen. Houd er geen reserves meer op na. Deze wereld moet veranderen, en dat begint in uzelf. Deze wereld moet tot inzicht komen. Deze tijden staan te dringen, maar de mens is ver, ver weg. Hoe kan de mens dit overbruggen ? Daarover spreekt de nieuwe bijbel.

12. De nieuwe bijbel zette de oergeschiedenis die vergeten en verloren was geraakt in een nieuw kader. Dit kwam door theofanische openbaring. Het is een dichterlijke en alternatieve bijbel, zoals voorspelt in het boek Openbaring, en ook in het boek Daniel van de oude bijbel. Er zou nog een nieuwe bijbel komen. Dat was hard nodig want destijds was de mensheid nog niet klaar, en konden een heleboel dingen niet gezegd worden. Dat liet Yeshua ook aan zijn discipelen weten.

13. Men moest nog tot de volle waarheid komen. Ze waren er nog niet. Het boek was verzegeld, en het moest verzegeld blijven tot de eindtijd. De witte steen van openbaring, van het nieuwe boek, is alleen voor de overwinnaars over het vlees, oftewel zij die het vlees herkennen, die daadwerkelijk het beeld van de hemelse vrouw hebben begrepen. Dat is een ontwaking. Zij komen uit een grote verdrukking en hebben het beest en zijn gezanten overwonnen, oftewel het ego afgelegd.

14. De patriarchie in de kerken is door ongeletterdheid geworden tot een groot misverstand. Door het vele wegkappen van eerdere principes en inzichten tijdens de grote uitzuiveringen en inquisities door de katholieke kerk had men geen zicht meer op man en vrouw, en werden zij beiden tot een gruwel. Hierop bouwde zich een wereldrijk van roofbouw.

15. De mens was volledig verkocht in een slavensysteem, wat de nieuwe bijbel uitvoerig beschrijft. In de oude bijbel is Bilha een slavin, maar in de nieuwe bijbel is Bilha een amazone, een beteugeling van het ego, als een rijder op een beest, wat ook de betekenis is van Filippi.

16. Zij is de totale dood en plotselinge dood van het ego, en zij betekent ‘in God’ in het Aramees, en is zo een sleutelpersonage in de nieuwe bijbel, om door het afleggen van het ego, er een plotselinge en harde dood aan te sterven, als een Damascus, in God te kunnen wandelen, opdat het vlees God niet meer in de weg staat. Bilha is een dieper principe in Jakob’s tocht door de onderwereld, en ook van Ruben, waartoe zij ontwaken, wat ook toegepast kan worden op andere oude profeten.

17. Men maakt in de nieuwe bedeling van Bilha dus een overgang van personen tot principes. Personen worden tot archetypes en symbolen, zodat de mens ze niet meer overmatig en overmoedig kan verafgoden, want dat zou karaktermoord zijn, wat ze in principe ook met Jezus hebben gedaan, dat ze het hebben losgesneden van de daadwerkelijke Orions-Afrikaanse en Egypto-judeo achtergronden waaruit het principe voortkwam en waardoor het werd beschreven.

18. Voor de bedriegelijke markt kapte men het los van context en nuance, en zo werd het strict metaforische kader vernietigd. De nieuwe bijbel geeft een antwoord op hoe dat precies in zijn werk is gegaan aan de hand van uitvoerige geschiedschrijving van het oer en omliggende zaken die men destijds had weggekapt omdat men bang was dat hun product anders niet zou verkopen.

19. Bilha is in de nieuwe bijbel het terugkeren tot de tent van God, het in-God principe, waarin men het zondigen en afdwalen afleert. Dit principe werkte diep door in de ziel van Jakob en ook in de ziel van Ruben en de andere oude profeten. Men kan zo komen tot de nieuwe bedeling waarin het

principe ver verheven is boven het persoonlijke, en het persoonlijke alleen daadwerkelijk grond kan krijgen en tot volle wasdom kan komen in het principe. Hierdoor wordt de persoonlijkheid dus besneden en gecorrigeerd. Bilha is hiertoe in de nieuwe bijbel dus een concept, als een archetype van bewustzijn.

20. Men moet dit prisma ontvangen en zich toeeigenen, want de nieuwe bijbel bespreekt gevaarlijke vijanden op het pad die niet rechtstreeks benaderd en bestreden kunnen worden. Niks werkt rechtstreeks in de nieuwe bijbel, wat dus gebaseerd is op het kantiaans-hegeliaans principe van de jaren 1700 en 1800. Dat is absolute basis voor de nieuwe bijbel, zonder hetgeen de nieuwe bijbel nooit zou hebben kunnen bestaan. De nieuwe bijbel zou dus ook gezien kunnen worden als de herleving van het kantiaans-hegeliaans fundament, maar dan in Nederduits-gereformeerd kader, en zeker besnijdt zij ook dit fundament.

21. Op basis van de nieuwe bijbel groeit Bilha uit tot een innerlijke leidsraad en richtsnoer die herhaaldelijk terugkomt en aan de poorten staat van nieuwe hoofdstukken en bedelingen binnen de filosofisch-theologische literatuur. Zij zorgt er door de filosofie voor dat de theologie niet extreem wordt, niet overmoedig en overmatig, en door de theologie zorgt zij dat de filosofie niet van haar pad afwijkt. Vandaar dat de nieuwe bijbel ook niet zomaar menselijke filosofie hanteert, maar de hemelse filosofie, de natuurrede. Dit komt neer op een verbinding tussen het woord Alah, god, en Mlh, rede, Ewa 18:8.

22. Voor het begrijpen van de islam is het dus van belang om het te plaatsen in het kader van de filosofie, van de hemelse rede, en ontkomen we ook niet aan het verschijnsel van de etymologie. Dit is een gevecht met taal, en hierin moeten we aardse oorlogen ontwijken, want zij zijn ondoordacht. Wij hebben geen strijd te voeren tegen vlees en bloed. Alleen leergierigheid kan de mens door het aardse mijnenveld heenbrengen. Deze leergierigheid is filosofisch-theologisch en kantiaans-hegeliaans, en zal zo zichzelf besnijden. Hierin is de geestelijke lens van Bilha onmisbaar. Het moeder idee op aarde moet volkomen hersteld worden. Er moet besef komen over wat zij is en wat zij niet is, en ook alle moederbeelden moeten besneden worden. Dit zijn de zogeheten amazone oorlogen waar de nieuwe bijbel en ook de achtergrondgeschriften over spreken.

7.

Bilha's tent

1. Het is een complete ramp in het westerse christendom. Ze hebben de Heilige Geest boven de hemelse Vreze gezet, boven de vreze des Heeren. Ze hebben genade en uitverkiezing ook gezet boven de hemelse Vreze. En dat terwijl de nieuwe bijbel stelt dat voorzichtigheid de moeder van de waarheid is.

2. Het westerse christendom is vol met naamverering.
Ze willen genoemd worden.
Het gaat juist om het niet genoemd willen worden,

niet de weg omhoog, maar de weg naar beneden.

3. Men heeft verwend gehoor gekregen.
Men wil niet horen over het dragen van wond, snee en breuk.
Men wil snelle zelfverheffing door theologisch gesjoemel,
wat door vagebonden wordt verkocht.

4. Het is een complete ramp.
Blaas op de bazuin. Wacht op de wachttoren.
Strijdt de goede strijd,
en bouw de nederzetting van de wilde jongens in de wildernis.

5. Het westerse christendom heeft de Heilige Geest, de Trooster,
boven de Heilige Tucht geplaatst, boven Vrouwe Armoe,
boven het hongerpad en het wildernispad, boven de smalle weg.
Ze hebben de Heilige Geest overmatig gepersonificeerd tot
een afgod, tot persoonsverheerlijking en naamsverering.

6. Er is geen heilige geestelijkheid zonder de pin door het vlees,
zonder de besnijdenis. Men is afgedwaald in een romantisch
christendom van schijnwedergeboorte. Het wordt goed
verkocht door vagebonden. Men deelt kronen en tronen
uit aan de hongerigen naar macht.

7. Men verkoopt hun ziel aan schijngerechtigheid die het vlees
zal sparen.

8. Het is snelle zelfverheffing in de moderne kerken van het
westerse christendom, allemaal vormen van new age, die
niet veel meer met het smalle pad door de enge poort te
maken hebben.

9. Daarom moeten we gaan tot Bilha’s tent.
We kunnen daar alleen komen in verbrokenheid.
Ze is daar niet om te troosten, maar om te snijden,
niet om te vermaken, maar te doen vrezen.

8.

Het geestelijke kompas

1. Als u om u heenkijkt mag het duidelijk zijn dat het nog niet het beloofde land is. We zijn nog op doortocht.

2. Als eerste moeten we de stad van het vlees verlaten, deel hebben aan de uittocht, de wildernis in, om op zoek te gaan naar de tranenrivier waarin wij de grootte van de zonde onder ogen komen en daar intens bedroefd over zijn. Hierlangs, langs deze rivier, zijn de grotten en holen met de hemelse inscripties, als leerschool.

3. Op dit leerpad mogen we tot de werktuigen komen. Een van de werktuigen is het gezuiverde oor, de luistergelofte. Het is niet slechts om het luisteren, maar ook om het verwerken en leren, dus niet slechts kennis verwerven, maar kennis integreren en toepassen, om zo ook deze kennis te worden, opdat we loskomen van valse, aardse kennis. Het is een pad van geestelijke strijd en oefening. Geestelijke worsteling. We leren niet slechts de dualiteiten en de tegenstellingen, maar ook de verdiepende bevinding.

4. Even in het kort : uittocht uit de stad van het vlees tot de wildernis, tot de tranenrivier, tot de werktuigen.

5. Bouw jezelf op, maak jezelf. Het gaat alleen door hard werk aan jezelf. Het komt je niet aanwaaien. Al het luie vlees moet afsterven. Volg de tranenrivier door de leerscholen tot de werkplaatsen met de werktuigen. Dat zijn ook leertuigen. De werktuigen moet je leren ontvangen en leren bedienen. Je moet ze winnen in de strijd, en ze vervolgens oefenen en ontwikkelen. Ook de werktuigen moet je zelf maken. Telkens weer mag je op je pad onderdelen hiervan vinden. Die liggen niet voor het oprapen. Het is hard werk. Harde strijd. In dit proces mag je het eeuwige woord ontvangen, als nieuwe boekrollen die ontzegeld mogen worden. Alleen zo kom je tot het beloofde land. Het is cyclische zuivering, want je merkt telkens dat je weer naar het begin wordt teruggezogen, en dat is met een bedoeling. Je moet de cyclus leren en zo tot verdieping komen.

6. De cyclische wet is een belangrijke wet in de nieuwe bijbel. Het is niet lineair. Het geeft aandacht aan het geheel. Het geeft feedback. Zo vindt je je weg diep onder de stad, dieper ondergronds, om zo daadwerkelijk deel te hebben aan de uittocht, de grote exodus. Zo vindt je uiteindelijk het touw over de muur, waar het boek Vissen over spreekt. Het is dus niet iets geografisch, maar iets innerlijks en transparadijselijk. We mogen hiervoor komen tot het geestelijke kompas.

7. Uiteindelijk gaat het niet om het betreden van het beloofde land, maar het ontzegelen van het beloofde land. We komen alleen binnen door de hemelse baarmoeder. Wij moeten werken aan onze relatie met onze hemelse moeder. We leven niet zomaar in het beloofde land, maar door het beloofde land, door circulatie. We moeten van verdichting komen tot fluistering. We mogen tot de hemelse hersenspinsels komen.

8. Fluistering betekent de verinnerlijking van het gehoor. Onze oren moeten doorboord worden. Elke verwendheid en gewendheid in het vlees moet afsterven. Zo kunnen herinnering en verlies zich gaan mengen, tot de diepere oerherinnering, de oerdroomherinnering. Dat is de enige reden waarom we zoveel hebben moeten verliezen. Zo werden we teruggenomen tot de dieptes, tot dat wat achter alles verborgen lag, vergeten. Diep in de rivier van de vergetelheid vinden we het terug. Dat wat buiten is sterft, opdat dat wat van binnen is wordt gevonden. Zo werkt dat, als een hemels werktuig. Van horen tot oerherinnering. Zo komen we ergens, niet door letterlijk ergens naartoe te gaan. Helaas voor de vleselijken is het dus niet iets geografisch. Je kunt het niet even met de trein bezoeken. Er is alleen waarheid in de fluistering, niet in de verdichting. Daarom moeten we de breuk en de snede eren, en de wond, want het is ergens goed voor. Het zijn werktuigen van de diepte. Vijanden kussen overvloedig, opdat je verdicht, vastgroeit, en zij jou als slaaf kunnen gebruiken. Dat is waarom ze je overmatig verwennen. Ze hebben een verborgen agenda. Jij bent er om hun ego te spekken, om hun dromen waar te maken. Zo kopen ze je om.

9. Eerst moeten we ontledigen. Daarom hebben we lekken.
Het is om ons te beschermen tegen overhitte.
De mens zoekt tekenen, maar we moeten leren luisteren naar het stille en verborgen fluisteren van de hemelse natuur.
Die komen alleen in verbrokenheid.
De hemelse zeeën komen om te verzwelgen, en tot de dieptes te sleuren, tot de fluisterende waarheid. Dat is wat de ontzegeling van de zeeën is waardoor het oude woord niet meer is, maar was verdiept zoals in Buli 10. Dit gebeurt door de onderstromen. Er zijn veel diepere visnetten dan de visnetten van de stad. Die vissen er maar wat op los aan de oppervlaktes. Het heeft geen diepte, geen betekenis, en is allemaal verdicht en verletterlijkt. Vis en vlees op de tafel om nog meer verdicht te raken, de oogsten van het vlees. Ze zijn helemaal vastgegroeid in de stad, tot muren geworden. Ze komen niet meer verder. Alleen de fluistering helpt je verder, de fluisterwet in de nieuwe bijbel, wat ook een werktuig en leertuig is. Het vleselijke zaad moet zo ontkent worden. Het naamdragerschap moet afgelegd worden, alle zaaddrift en zaadzucht.

10. Dit is wat de fluisterwet is : het breken van woorden, opdat de onderstromen, het diepere woord, opkomt. De hemelse fluisteraars zijn opgenomen en ingeleid tot het verborgen woord. Ze verzamelen fluistergebeden uit het schuim van de branding. Ze hebben de visserstekens leren kennen. Vis datgene op wat verloren is geraakt, uit de rivier der vergetelheid, uit de tranenrivier. Leer van de tekens in de holen en grotten langs deze rivieren, en laat je leiden tot de open zee, op zo tot het beloofde eiland te gaan. Zoveel werktuigen hiervoor liggen er voor de mens klaar.

11. De stilte is als een kom vol oergeheugen en droomgeheugen, die ons leidt tot de verloren oerwerktuigen van het beloofde land. Laat de zee en het zout je hoofd reinigen, en je hart, om tot botgeheugen te komen, je daadwerkelijke structuur. Van alle oertijden ligt het opgeslagen. In je bot. Leer verder te kijken dan slechts je hoofd en je hart. Beiden zijn zo bedriegelijk. Keer weder tot het leerverbond, het opslagverbond, in het bot. Kom tot de beenderen en wek ze tot leven. Dan kan ook je hart weer opleven, en kan je hoofd richting krijgen.

12. De fluisterwet is de afstemmingswet. Je stemt je af op de hemel, niet meer op het vlees. De hemel leidt langs ondoorgrondelijke wegen. Je komt zo los van willekeur, van het loslippige en

roekeloze. De fluisterwet is je kompas, en je schild. Daarin ligt het beloofde land besloten, in de werktuigen, dus het is niet iets geografisch, maar een levensstijl.

13. Richt je niet op de letterlijke stem, maar op de stenen. Daarin liggen de boodschappen van de hemel opgeslagen. Het is niet zomaar in je hart, maar in je botten. Daar zijn de hemelse oerstenen. Dat zijn de ware bouwstenen van ons leven. Dat is het terugkeren tot de leerschool van het leven. Stemmen misleiden, maar stenen onderrichten. Je bent niet zomaar om te luisteren, maar om te leren, om op te slaan, terug te keren tot het oergeheugen en droomgeheugen. Hierin dient de stilte te spreken, meer dan wat dan ook.

14. Nu heb ik je een map gegeven tot het beloofde land. Er is nog veel meer te vertellen. Ga je hieraan werken ? Kunnen we erop rekenen dat we je in het beloofde land zien ? Je wordt misschien meegenomen, maar je wordt verder niet gedwongen. Het is geen bevel, maar een fluistering. Het is een roeping. Wie zal antwoorden ? Het moet van twee kanten komen. De mens wordt meegesleurd met de stromingen van het woord, maar uiteindelijk moet de mens zelf kiezen om op het eiland te gaan. Sommigen kiezen ervoor om zeeschuim te worden, of een zoutpillaar. Wat doe jij ? Niks is gedwongen. Er is geen leven in het dwingen. Maar de hemelse kennis is overal en zal de mens innemen. Zo zal de mens niet meer tot een bedreiging zijn. Maak je klaar voor de zondvloed, de ontzegeling van de zeeën, ter openbaring van de hemelse eeuwigheden. De mens wordt niet gedwongen, maar wel verdrongen. De mens had namelijk de plaats ingenomen van de zeeën, maar nu zijn hun schepen zinkende. De eilanden roepen, maar wie luistert ?

9.

De oerhierogliefen

1. Als we bij de witte bron zijn gekomen, dan gaan er visgraten door ons vlees en door de spieren van het vlees. Het moet geheel leegbloeden. De zonde mag niet in stand gehouden worden. Een overblijfsel van zonde houden zal je tot strik en strop worden. We moeten langs de tranenrivieren komen tot de grotten waar de oerhieroglieven zijn, en wij moeten daar zelf ook opgetekend zijn. Leg je leven af aan de tranenrivier, al je aardse status en roem. Laat je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet. Ga niet voor het loon van menselijk vlees, want ze pakken je, en maken je tot slaaf.

2. We moeten in de mijnen werken om daar opgetekend te worden. Dan wordt je opgetekend in grotschrift, in gratenschrift. Heb hierin je lust, in het oerorakel van de natuur, alleen zo wordt je opgenomen. Verheug je in het goede en in het woord, in de hemelse kennis. Dat is de enige weg. Je mag lust hebben, maar laat het gericht zijn op het hemelse, niet het aardse. Verlustig je in het diepere, laat je schoon wassen door de hemelse wateren, bij de hemelse watervallen van de tranen. Maak je hart vrij. Als je niet gebroken bent en niet doorboort, en niet weent, dan kan je niet gezuiverd worden, want dan zit alles vast. Je moet weten wat geestelijk wenen is, niet het aardse wenen. Het geestelijke wenen is een zuivering, het is niet hetzelfde als rode ogen hebben en letterlijk wenen, maar geestelijk wenen moet je leren. Je moet de grootte van de zonde onder ogen

komen, en zo confronteren, er een worsteling mee hebben, met dit grote beest, om het te doorboren. Het moet dus niet bij het besef blijven. Je moet het doorboren. Je moet het uitzuiveren, uithuilen. Het moet weg uit je hart, uit je leven. Je moet het snijden en verdrijven. Daarom is het zo belangrijk om eerst de grootte van de zonde onder ogen te komen, anders weet je niet waar je moet wezen. Daarom zegt het Woord in Belech 2:39 : De hemel is gekomen door tranen en besnijdenis, dus niet slechts met tranen.

3. Zo ga je in de grotten op zoek naar de werktuigen die je nodig hebt, om zo te gaan tot het beloofde land. De werktuigen zijn je sleutels. Denk niet dat het je komt aanwaaien zonder werk. Denk niet dat je zomaar de werktuigen kunt oppakken. Nee, ze worden bewaakt door beesten van het ego en het vlees. Je moet met ze worstelen en overwinnen. Het is een worsteling met jezelf, met je oude natuur. Kom tot leven. Ga overwinnen. Ga het Woord overdenken diep opgetekend in de spelonken van het hart, en ga die spelonken diep binnen totdat je bij je beenderen bent aangekomen, je ribben, want daar ligt het oerwoord opgeborgen, de sleutels. Hier gaan graten en botjes door het vlees. Hier wordt het lichaam opnieuw geschapen, je ziel opnieuw verwekt. Dat is wat de wedergeboorte is. Het is geen erfenis. Je moet het zelf behalen. Pinnen door het vlees in de witte bron, waar het verborgen manna is. De witte steen, de oerrib. Dan heb je deel aan de uittocht. Dan wordt je gekerfd in steen, geschilderd op grotwanden. In het Woord uw enige schuilplaats.

4. Het gaat in het koninkrijk der hemelen niet zomaar om zoeken en vinden. Vandaar dat velen het zullen zoeken en weinigen het zullen vinden, want het gaat voornamelijk om andere dingen, namelijk om het sterven aan het zelf. De gereformeerde oudvaderen spraken over het belang van het ballingenschap, het doemelingenschap en het smekelingenschap, opdat het ego niet zou kunnen groeien. Alleen zo komt men door de enge poort.

5. Calvijn waarschuwde tegen de valse en losbandige genade die de zonde voedt. Calvijn stelt dat de mens niet door zelfvleierijen zijn gebreken moet bedekken.

6. Men komt dus alleen door de enge poort als balling, niet zomaar als zoekende pelgrim. Vele zoekende pelgrims willen namelijk niet aan zichzelf sterven, en houden nog vast aan het vlees, verachten het lijden. Daarom riep Jeremia op om het juk te aanvaarden. Het vreemde volk zou komen. Men is vast gegroeid in het normale, in het gewone, in het algemeen aanvaarde. ‘Zo is het en niet anders, wat de boer niet kent dat eet hij niet.’ De mens moet sterven om tot het vreemde te gaan, wat altijd door de ingeburgerde samenleving is achtergehouden. De mens moet door het vreemde gebonden worden, en stoppen anderen te binden. Dat is de boodschap van Calvijn : ‘Richt jezelf op je eigen touwen. Projecteer dat niet op de ander. God gaat met iemand anders een hele andere weg. Stop met navolgen en na-apen, en stop ermee anderen je te laten navolgen.’

7. Wordt men zomaar in al z’n passiviteit een balling ? Neen. Calvijn wijst erop dat men krijgsknechten moet zijn. Het vlees gaat niet zomaar dood. Er is niet zomaar een opname. Men moet hiervoor al dan niet tijdelijk afstand doen van huiselijk verkeer, stelt Calvijn, om zo onverdeeld zich te kunnen toewijden aan de krijgsdienst. Het is een belangrijk punt in de leer van Calvijn om deze dienst te volbrengen. Het behoort tot één van de hoofdstukken van zijn theologie, opdat het vlees gedood zal worden. Dit begint met het onder ogen komen van de zonde, te breken met Laodicea. De ware armen zijn armoedsbewust, stelt Calvijn. Dat zijn de uitverkorenen in de leer van Calvijn, waarin hij de arme Lazarus als voorbeeld, als model, gebruikt.

8. Kijk om je heen en zie dat de arme Lazarus door de wereld niet als model wordt gebruikt. Je ziet mannen met stropdassen, rijke mannen, mannen met veel macht, die gelijken op nephilimmen, de grote mannen van naam, de reuzen. De dochters der mensen, de nephilima, of nakers zoals ze ook wel genoemd worden in de nieuwe bijbel, volgen hen en maken hen groot, geven geboorte aan hen. Zo was dat ook in de dagen van Noach. Men leeft voor het huwen en het eten, voor het feesten, en men zoekt, maar sterft niet aan zichzelf. Het zoeken is meer een grijpen, als een blinde vuistvechter. Men neemt, maar meet niet af. Men vraagt zich niet af van wie het is. Hier is het : ‘Wie het eerst komt, die het eerst maalt.’ Men zoekt huizen binnen te gaan om te plunderen. Het is het zoekende vlees, en dat moet sterven. Men is ijdel nieuwsgierig geworden, iets waar Calvijn ook veel tegen waarschuwt. Het ligt allemaal niet zo eenvoudig, stelt Calvijn. De mens heeft geen zicht op de verborgen Raad van God.

9. Calvijn wijst niet zomaar op het volgen, maar op het geleid worden. En dat gebeurd alleen als balling. De pelgrim op zich is nog te roekeloos. Dat neemt niet weg dat wij pelgrims moeten zijn, maar wij moeten streven naar de touwen des Heeren, en de ballingschap des Heeren. Wij moeten het juk aanvaarden van het vreemde volk. Er is geen gewone, algemeen ingeburgerde God die de mensen hebben gemaakt. De ware God is vreemd. De mens kent die God niet. Dat predikte Karl Barth ook in de jaren 1900. God is niet onderworpen aan menselijke beelden.

10. De mens heeft God opgezet als een dood vogeltje. De mens heeft van God een marionet gemaakt, maar het is de ware God niet.

11. Calvijn wijst erop dat Mattheus alleen Jezus kon navolgen door het tolhuis vaarwel te zeggen. Dat is wat ieder mens moet doen. Men zit vast in menselijke economie.

12. Calvijn noemt het tolhuis een huis van onrechtvaardige schattingen, een huis van roof, en daaruit werd Mattheus geroepen. Mattheus moest Jezus niet zomaar navolgen, maar moest een dienstknecht des Heeren worden, een harde werker. Zijn echte naam was Levi, stelde Calvijn, wijzende op hoe Markus en Lukas hem noemden.

13. Calvijn stelt dat de ongelovigen dikwijls om der vromen wil gezegend worden met aardse zegeningen. God gebruikt middelen, maar uiteindelijk moet een ieder zelf het geloof doorgronden. Er is dus een verschil tussen zomaar onder de zegen zijn door een ander, en zelf binnengaan door de enge poort.

14. Abraham bracht door het genade verbond het heil ook tot zijn nageslacht, want het gold voor zijn zaad. Zo zijn ook de ongelovigen opgenomen in een middelijk genade verbond, zonder dat ze deelhebben aan het heil, stelt Calvijn. Calvijn bespreekt zo het trappenstelsel van genade. Voor een ieder is er genade, maar in gradaties. Veelal is er geen sprake van daadwerkelijk heil, maar is het om der vromen wil. Hoe dan ook was Abraham’s zaad gezegend. Laten wij hier niet te wild over speculeren en niet te enthousiast worden. Calvijn was zeer voorzichtig in deze dingen.

15. Goddelozen kunnen dus uit hun ellende verlost worden, om der vromen wil. Hierbij moeten wij een zekere mate van vleselijkheid vaststellen, wat door God wordt gebruikt. God kan met kromme stokken rechtslaan. Er zijn vele graden in goddeloosheid, en vele graden in God’s heilsplan. Calvijn

stelt dat als goddelozen om wat voor reden dan ook uit hun ellende worden verlost, God nog steeds vertoornd op hen is. Zij wanen zich misschien gered, maar de plagen zullen wederkeren. Ook kunnen er ergere rampen komen. Calvijn praat de goddeloosheid niet goed. Het heeft een plaats in het plan van God, maar die plaats is niet bevallig.

16. Wil je nog afscheid nemen van het vlees, een laatste feest hebben met het vlees, het er nog even van nemen, dan kun je geen volgeling van Jezus zijn, stelt Calvijn. Heb geen reserves voor God, en ga niet in de huizen van rouw. Jeremia mocht ze ook niet binnengaan.

17. Calvijn stelt dat het terugroepende vlees dodelijk is, en dat zij die zich niet geheel aan God toewijden eraan ten prooi zullen vallen om aan mensen gehoorzaam te zijn. Zij zullen aan de wereld blijven kleven, om zo nutteloos en vergeefs bezig te zijn met het verzorgen van de doden.

18. God kan een heleboel zeggen met aardse beelden, maar wij moeten de woorden van Calvijn overdenken die stelt dat het slechts middelen zijn, en niet zo ver gaan dat we het verabsoluteren en monopoliseren zoals ze dat in de kerk hebben gedaan, ook met de Jezus verhalen. De leken willen geen kwaad woord horen over hun Jezus-afgod, maar in de uitvoerige geschriften van de gereformeerde voorouders, die vaak niet gelezen worden, wordt de Jezus-afgod vurig bestreden en aan de kaak gesteld. Ook Calvijn heeft een zeer dialectische houding tot het Jezus-verschijnsel. Hij bespreekt de valstrikken stap voor stap. We zien in Calvijn zeker geen overmatige en sentimentele Jezus-aanbidder. Calvijn is dus van het zwaardere gereformeerde soort. Hij noemt de naam van Jezus wel, maar overdrijft hierin niet. Maar ook bij Calvijn was heerszuchtig vlees binnengeslopen op verschillende momenten in zijn leven, meest berucht in zijn Institutie. In zijn bijbelcommentaren nuanceert hij het echter.

19. Ik ga er vanuit dat u liever naar een predikant luistert die in de hemel is geweest en predikt als getuige dan een predikant die het gewoon vanuit een boekje opdreunt omdat het hem zo geleerd is en liever predikant werd dan bakker. Nu, toch zijn er mensen die dat weer te confronterend vinden, om te luisteren naar getuigen in plaats van beroepsmatige opdreuners die gewoon wat kalmering bieden aan een opgezweept volk. Aan u de keuze. Wij binden er in ieder geval geen doekjes om. God spreekt nog steeds, en zo hebben de gereformeerde voorvaderen ons dat ook geleerd, en dan heb ik het over de bevindelijken, de zwaardere gereformeerden, niet zozeer de traditionele orthodoxen die gewoon maar wat opdreunen, als telkens weer hetzelfde orgelliedje.

10.

De enge en doornige weg

1. Calvijn’s loonleer was tweeledig. Er was afstemmingsloon voor hen die niet zomaar navolgden, maar zich lieten leiden, en er was afleggingsloon voor hen die in de krijgsdienst des Heeren waren. De arme Lazarus stond hiervoor model in de leer van Calvijn, als een beeld voor de armoedsbewusten, de ware armen, als antistof tegen het van zichzelf overtuigde Laodiceaanse

wereldrijk. Het aansluiten bij de minderheden, dat was de weg. Het voor de wereld dwaze en verworpene, dat was door de Heere uitverkoren, stelde Calvijn. Buiten het Lazarus model moest Calvijn vaak niets weten van loon. Lazarus was door zijn armoedsbewustzijn, door zijn ballingschap hierin, als afgestemde arbeider in de wijngaard. Hij volgde niet zomaar na, maar liet zich leiden. Dat was tegelijkertijd ook een groot lijden, Jobitisch. Het was een grote beproeving, maar de arme Lazarus hield stand. Er was een grote kloof tussen de arme Lazarus en de rijke, Laodiceaanse wereld, ook in het hiernamaals. Zo ging Lazarus tot de schoot van Sarah.

2. Mattheus was voor Calvijn een beeld van de uittocht uit Laodicea, uit het tolhuis. Hij werd ook Levi genoemd. Iedere rijke zou deze kloof moeten overgaan, maar het is een smal pad, en zeer zeker een lang pad, waarin de rijke niets zomaar toegeworpen krijgt, zelfs geen waterdruppel of broodkruimel. Hij moet namelijk aan zichzelf sterven, de diepte ingaan, onder ogen komen wat hij de armen in de onderwereld heeft aangedaan. Hij moet alles eerst doorleven. Jezus sprak dat diegenen in de gevangenis moeten blijven en gefolterd worden totdat ze de schuld volkomen hebben betaald.

3. Calvijn waarschuwt tegen ijdele en opgeblazen belijdenis van het evangelie, en vergelijkt het met een huis dat wel schoon is, maar niet hecht. Hij stelt dat de echte godsvrucht van de valse godsvrucht alleen maar in de beproeving te onderkennen is. Vandaar de noodzaak het lijden te dragen en de pin in het vlees te accepteren, want het zijn kenmerken op het smalle pad.

4. Calvijn waarschuwt ertegen hoe groot de ijdelheid van het menselijke verstand is. Hij wijst op het belang van zo diep in het binnenste te graven, als mijnenwerk dus, dat de school van zelfverloochening wordt bereikt.

5. Calvijn waarschuwt voor de valse roemtaal van de huichelaren. Hij noemt ze durfals die zich van alles durven aan te matigen. Telkens weer zijn ze grenzen over gegaan, waarmee ze zich vleien. Hij noemt het bouwen op zand. Er is geen fundament. Ze zijn valselijk schoon, niet hecht. Ze geven geen aandacht aan de wortels, ze gaan niet diep. Ze hebben geen zelfverloochening geleerd. Toch beroemen ze zich erop dat ze pilaren van de kerk zijn. Ze hebben valse namen. Door hun gevlei bedriegen zij, met ijdel vertoon. Calvijn zegt dan dat hun blote, uiterlijke belijdenis, hoe schitterend aanzien het ook bij de mensen heeft, van geen betekenis is. Hij zegt dat ze maskers dragen en in dronkenschap verkeren. Het volk moet daarom op de hoede zijn. Het zijn dronken slaapwandelaren, zegt Calvijn. Hun woorden en hun daden zijn niet hetzelfde.

6. Met een ik weet niet wat voor een masker van gestrengheid des levens weten zij de schone schijn op te houden, zegt Calvijn. Zo werken de allerergste verleiders. Calvijn gaat diep. De hedendaagse kerk zou de toets niet kunnen doorstaan. Men is afgedreven, maar velen willen terug. We gaan terug, maar dan moeten we het werk van Calvijn wel verdiepen. Ergens was de kerk vastgelopen, en dat heeft er ook mee te maken dat men het werk van Calvijn niet voldoende verdiept heeft, en het te simpel heeft voorgesteld. Zijn begeleidende geschriften werden niet veel gelezen, omdat het nogal veel was. Toch wees Calvijn erop hoe belangrijk het was om naast de Institutie ook zijn commentaren te lezen. De kloof moest overbrugt worden. Er moest nuance komen, en richting. Zeker moest er ook afstemming komen, opdat de mens tot ware aflegging kon komen. Dat is het twee-voudige hemelse loon waar Calvijn over sprak.

7. Niet zomaar navolgen, maar geleid worden, afgestemd zijn, daar bleef Calvijn op hameren, als een Noach voor zijn tijd. Er was een bron des levens nog ergens in de diepten van de overgeërfde bron des doods. Ook Calvijn had daar mee te strijden. In zijn veelheid van woorden liet hij uiteindelijk de weg zien. Hij wilde het niet te gemakkelijk voorstellen, niet te goedkoop maken. We zien de oudere, gematigde Calvijn strijden met de jongere, meer fanatieke Calvijn. Deze gestaltes wisselden elkaar af. In de Institutie zien we meer de jongere, fanatieke kant van Calvijn, en in de commentaren meer de wijzere, volwassenere Calvijn die het kan relativeren en nuanceren. Vandaar dat het belangrijk is het gehele werk van Calvijn te kennen, tot de context ervan te komen. Dat is zeker niet makkelijk. Calvijn is een zeer ingewikkelde man. Hij had van iets genomen wat hij zelf ook niet altijd kon overzien. Hij werd door verschillende dingen gedreven, dus we moeten het goed doorziften.

8. Het is wat we de visseristische school noemen. Van calvinisme tot visserisme. Het is het verdiepen, en waar nodig is herzien, van de calvinistische leer. Het visserisme is de bovenbouw van het calvinisme, zij die diep zijn gegaan in het werk van Calvijn, en de kerkgeschiedenis daaromtrend hebben doorgrond. Zo mogen de verstoppingen loskomen. Overal breken de wateren des hemels dan los om alles schoon te spoelen, de mens dieper te nemen.

9. Er wordt jacht bedreven. De mens is prooi op deze jachtvelden. De vergetelingen hameren erop dat het de wil des Heeren is dat de kerk in deze wereld ‘door aanhoudende strijd geoefend wordt.’ Laten wij dit goed tot ons doordringen. Het zou zot zijn om dan niet allereerst tot de krijgsschool te gaan, om op de hoogte te komen over hoe groot de vijand is, de afmetingen, en wie en wat de vijand is. Vaak is dat de ijdelheid. Deze gaat gepaard met een enorme hebzucht, waardoor we met een enorm beest hebben te maken wat overwonnen dient te worden. Het is niet anders. Voor de vergetelingen is het leven een strijd.

10. De dichte deur is een feit. Daar spreekt ook de nieuwe bijbel over. Tussen het komen van de tweede en derde afgezant in Buli 8 zien we : En een stem sprak: 'De tijd van genade is voorbij. Het is nu te laat voor degenen die zich niet hebben afgewend van hun zonden.'

11. We kunnen het ons bijna niet voorstellen. De wereld zal niet altijd door kunnen blijven zondigen. Er is niet altijd maar genade, maar ook gerechtigheid, einde van seizoenen, einde van tijdperken. Die moeten er wel zijn. Soms moeten de deuren wel dichtgaan, en moet men de gevolgen ervan dragen. Daar komt men niet zomaar onder uit. Calvijn hamert er ook op.

12. Als het oordeel des Heeren opkomt, nadat het lang is uitgesteld, dan zal het vreselijk zijn, maar het zal zich ook weer matigen. Het is iets eeuwigs, oftewel iets volkomen, maar het zal zich ook nuanceren, en relativeren. De wilde jongens hangen dit wilde calvinisme aan. Het zijn visseristen. Ze hebben het verdiept. In die zin is er geen genade voor de oude vormen. Het zal niet blijven zoals het was. Er zal een andere kijk opkomen.

13. We lezen verder in Buli 8 : En de derde afgezant trad naar voren en begon op de trommel te slaan, terwijl degenen die zich in de zonde hadden verhard aan de voeten van de afgezant vielen.

14. De oude vormen die waren dichtgegroeid, verstoppingen, worden onderworpen aan de hogere vormen, aan de veel oudere vormen die men had dichtgegooid. We zien daarna dat met de komst van de vierde afgezant de geboden worden geopenbaard.

15. Zoveel menselijke wetten zullen ontwaken tot hun hogere betekenis, en niet meer afgestemd zijn tot het letterlijke, maar tot de diepere betekenis, de diepere zin, om zo daardoor geleid te worden en daarvoor te werken. Alles zal medewerken ten goede. Er moet mee geworsteld worden. Men moet tot de bronbetekenis komen.

16. Het behoort tot de tucht des kerks. Soms gaan de deuren dicht. Voor het vlees moet de deur voor altijd dichtgaan, opdat het vlees zal sterven. Dat mogen we zeker niet oeverloos projecteren. Uiteindelijk is de hel de baarmoeder in de grondteksten, en zo ook in de nieuwe bijbel, waarin de vleselijke schil zal breken, opdat de vrucht tot wedergeboorte zal komen. Hierin is de Heere niet overmatig wreed, maar zal moeten gebeuren wat nodig is, niets meer en niets minder. Het ‘overstraffen’ is een menselijke kwaal. Dat heeft niets met de gerechtigheid des Heeren te maken.

17. Het is het vlees wat altijd maar wil straffen, en hierin geen maat en restrictie meer kent. De kerk heeft zich op de troon van de hel gezet, niet meer wetende waartoe de hel oorspronkelijk was bedoeld : als tuchtmiddel, als geneesmiddel, als zorgmiddel, als middel van de opvoeding, als middel van onderwijs, oftewel als baarmoeder, als voorgevel van de hemel.

18. Ook Jezus en de oude profeten daalden ter helle, net zoals Calvijn diep tot de onderwereld ging. Hierin leert de mens afstemming en aflegging. Dit is wat de beproeving is. Er zijn tijdelijke straffen voor de mens, en eeuwige straffen voor het vlees, omdat het vlees het zaad is wat moet sterven. Er moet volkomen met het vlees afgerekend worden, maar daarin moet de mens beseffen dat er ook met het vlees gerekend zal worden, want het vlees is slechts een voorstadium. Alle vlees zal medewerken ten goede en veranderd worden. Oh, dat men zicht op deze dingen zal krijgen als de kennis zal vermeerderen, en de kennis des Heeren de gehele aarde zal vervullen.

19. Hiertoe was Calvijn gekomen, niet als afgod. Hij was vriend en vijand. Ook de psalmist was dat. Ook Mozes. Zij waren onderdeel van een hoger hemels werk wat nog verstaan diende te worden.

20. Er moest een verklaring van buitensluiting zijn. De buitensluiting is de feutus. Men kan niet binnenkomen zonder eerst buiten te zijn geweest. Het is een hemels middel des Heeren. Zo zal alle valse gerustheid afsterven, want die verdwaasde de mens en deed de mens dwalen. Dat deze verklaring is uitgebuit door wolven voor het marktwezen is bekend. Wij zijn er allen van op de hoogte. Daarom waarschuwde de sobere Calvijn ook dat de prediker niet moest leven voor loon.

21. Calvijn zegt niet zomaar dat men door de enge poort moet gaan, maar vermaant om te strijden om in te gaan door de enge poort. Door het strijden of trachten betekent dat we alleen door grote en zware moeilijkheden het eeuwige leven deelachtig kunnen zijn. De nieuwe bijbel laat zien dat het gelijkenissen zijn. Het zijn de elementen van het eeuwige leven die nog niet begrepen zijn. De mens gaat er alvast doorheen, en zal het later pas begrijpen.

22. Calvijn noemt dit de strijd tegen overnieuwsgierigheid, ijdele nieuwsgierigheid. Het heeft velen doen dwalen. Allereerst hamert Calvijn dus op het belang van de strijd en hierin het kruis te dragen,

niet zomaar zoveel mogelijk weetjes te verzamelen, ditjes en datjes. Men moet niet zomaar van alles op de hoogte willen zijn, zoals naar het getal van hen die zich op dwaalwegen bevinden. Er is een grote roddelindustrie in het kerkwezen omtrend deze dingen.

23. Het harde, lange pad gaat in tegen de leer van het vlees. Zo wordt de mens beteugeld binnen de enge grenzen, zegt Calvijn. Calvijn heeft het dus niet zomaar over de enge poort, maar ook over een eng pad met enge grenzen. We mogen het dus niet uitstellen. Mensen proberen eraan te ontkomen, en komen zo op de wegen des doods terecht, de brede wegen waarop ze alles naar hartelust kunnen verzinnen. Calvijn roept hen van deze wegen terug en roept hen op nederig zich toe te wijden aan het enge pad met de enge grenzen, tot behoud van hun zielen en tot het binnengaan van het eeuwige leven. De mens moet zich laten binden. Calvijn richt hierbij de aandacht op het hemelse touw, waar ook de nieuwe bijbel veel over gaat.

24. Calvijn bespreekt deze weg dieper in de wildernis niet alleen als een enge weg, maar ook een doornige weg. Er gaan hier pinnen door het vlees, ook een belangrijk onderwerp in zowel de oude als de nieuwe bijbel. Op deze enge en doornige weg waar Calvijn over spreekt moet men loskomen van de wilde en teugelloze schaamteloosheid. Het is als een wild zwijn. Het is een gevecht met de wellusten van het vlees. Calvijn roept in zijn leer de mens op om het vlees te ontmaskeren en te doden.

25. Het vlees leidt de mens door de wijde poort van de dood. Dat doet het vlees door valse gerustheid te schenken. De mens neemt het vaak gretig aan. Calvijn waarschuwt ertegen. Schaamteloosheid brengt valse gerustheid, als drugs. En ze sleuren elkaar allemaal mee. Het vlees vindt het heerlijk in groepen te werken. En zo storten ze elkaar in het verderf. Oh, alle wellusten des werelds vinden wij hier.

26. Men denkt niet dat men omkomt vanwege het grote getal van meespelers. Ze zijn in gezelschap van een grote menigte, en daarom voelt het voor hen anders, voelen ze zich gesteund. Zo omschrijft Calvijn het als een soort drugs. Velen verliezen de moed omdat het getal van de gelovigen zo klein is, zegt Calvijn. Ze hebben niet geestelijk leren denken, maar denken vleselijk. Ze zijn alleen onder de indruk van grote getallen, een vorm van materialisme. Zo hechten ze zich in het vlees en wanen henzelf schoon. Met de hemel hebben ze geen binding. Ze hebben een hemel op aarde gebouwd, een toren van Babel. De hoer heeft zwarte tattoeages en haar nagels zijn zwartgemaakt. Ze hebben een verbond gesloten met de dood. Het zijn rovers, piraten op hun schepen. Ze willen niet leren, maar grijpen. Ze willen volgen, maar niet geleid worden.

27. Het kost wat om de wereld vaarwel te zeggen, zegt Calvijn. Het kost wat om ons naar het gedrag van weinigen te vormen. Hier komt het op neer in de leer van Calvijn, dat hij zegt dat door een verkeerde eigenliefde de in het hart gegraveerde gerechtigheid is verkracht.

11.

Slaven der zonde

1. Wat we om ons heen zien zijn gimmicks, reclame spotjes. Je kunt je zo achteruit draaien. De jeugd van tegenwoordig wordt geleerd om als flessen drank te zijn. Dat is wat tattoeages doen met jongeren, en daarna hebben ze spijt. Wee degene die deze jongelingen tot zulke dingen verleiden.

2. Ik had een droom waarin ik een kamer zag van een jongeling. De flesjes alcohol schoven heel snel door de kamer, en ook de flesjes parfum. En ze hadden striptease posters van anderen die zich uitkleden, net als het drinken van een glaasje sterke drank. Zo is de mens verworden, maar het begon bij de ouders, bij de ouderen. Die hadden het goede voorbeeld moeten geven. Oh wee hen, die hun kinderen niet over de gevaren van deze wereld inlichten, hoe men bedrogen wordt, waar de nieuwe bijbel ook over spreekt. De tattoeages hebben hen gebrandmerkt tot slaven der zonde.

3. De vergetelingen wezen de weg terug tot het onder ogen komen van de grootte van dit zwijn, de zonde, de wereldse begeerten. Het is onmogelijk om zonder begeerten te leven, maar laten het de begeerten des Heeren zijn. Ik zag de grot van Jezus geopend, in de wildernis, en het was een doorgang tot diepere wildernissen, waar pelgrimmen toe naderden, tot de geheimenissen des Heeren. Onderwijst daar uw kinderen in. Laat hun zielen niet ten onder gaan. Wijst hen de weg. Vertel hen over de brede weg die tot verderf leidt, en vertel hen over het smalle pad wat ten leven leidt.

4. Mensen lopen rond alsof ze flessen drank zijn. Zo zijn ze geconditioneerd, en ze gebruiken anderen ook als flessen drank. De mens is vol vraatzucht en drinkzucht. De vergetelingen wezen erop dat buik en spijze, en dus ook drank, teniet gedaan zouden worden. Als er dan nog eten en drinken voorkomt, zoals de leeuw die stro zal eten als de rund, dan moet dat zinnebeeldig opgevat worden.

5. Nu al moeten wij deze zinnebeelden leren. De vergetelingen noemen het geestelijke verhoudingen die nu nog in aards-tijdelijke beelden worden voorgesteld. Maak er niet teveel van. Leer te gaan tot het diepere. Het zijn slechts gelijkenissen, geheimenissen, waar de nieuwe bijbel uitvoerig over spreekt.

6. Zo kwam 1953 op adelaarsvleugelen. De steenblokkianen ontmaskerden de kerk als zwaar Laodiceaans. Ze ontmaskerden de sterke drank die er gedronken werd, en er werd door hen opgeroepen tot soberheid. Men moest de doodstaat van de mens onder ogen komen. Dat was een zeer calvinistisch principe. Calvijn wees er op als het belangrijkste en voornaamste van zijn leer.

7. Het is een strijd tegen de valse romantiek die in de kerk is binnengeslopen, die als een slaapdrank is uitgegoten in de monden van de mens. De mens ligt aan verkeerde borsten, aan de borsten van de hoer. Oh, beseft toch dat zij komt met religieuze gewaden. Beseft toch dat zij komt met een verentooi aan bijbelverzen. Zij is met de bijbel bewapend om te verleiden.

12.

Loskomen van het kunst-evangelie

1. De rechtvaardige zal groeien als een palmboom in het Woord, omdat hij tot de wortelen is gegaan, tot de diepte. Pas op voor de holle, lege woorden zonder inhoud. Pas op met namengooierij en lettergooierij. Keer weder tot de voeten des Heeren, die de moederkerk zijn. Laten we wel het onderscheid kennen tussen de lagere, materiële kerk hierin en de hogere, geestelijke kerk. Wij moeten er niet vleselijk aan gehecht zijn, maar het in het grotere verband brengen.

2. Er werd een nieuw evangelie gepredikt in 1953, wat al heel oud was, want ook Kersten en Calvijn hadden het er over gehad. Men moest loskomen van het kunst-evangelie zonder wortels. Er moest afgerekend worden met het kunstmatige, overromantische evangelie wat men ervan had gemaakt door het wegsnijden van de wortels. De kerk was tot bloemist geworden. Dode bloemen die voortijdig in hun vaasjes stierven, en het werd verkocht.

3. Die pijn voelen we, in ons hoofd. Het knaagt. Het is een groot lijden. Het is de spotkroon. Het is opdat wij het kunst-evangelie zonder wortelen ontgroeien. Zou God niet groot genoeg zijn om ons van deze slaventattoeages in onze zielen te verlossen ? De nieuwe bijbel catechismus hamert op de grootheid van God : Altijd is God groter.

4. We voelen de pijn. Het zijn de weeën van de nieuwe schepping.

5. Er moeten wel vreemde spanningen en vreemde conflicten zijn in een mensenleven, want de mens is vastgegroeid in een valse belevingswereld, de mens is gevangene van het vlees. Dus een mens kan wel klagen en zich hevig verzetten tegen het kruis en de pin in het vlees, maar het is nodig. Calvijn zegt niet dat slechts het vlees ontmaskerd en gedood moet worden, maar hij zegt ook dat het vlees beteugeld dient te worden. Het hart van de mens moet beteugeld worden. De vleselijke begeertes moeten getemd worden. De vleselijke begeerten zoeken ons namelijk te doden.

6. Calvijn hamert erop dat we deze teugels niet moeten laten vieren. Als Mallan het heeft over de donkere bruid als beeld van het ontdekt worden aan de zonde, het overtuigd worden van zonde, dan is dat de enige wijze waarop het vlees beteugeld kan worden, de dwaasheid van de mens. Zij rijdt op het beest, als Filippi.

7. Niet alleen Babylon was op het beest, maar ook Sion was op het beest, want aan haar werd deze heerschappij gegeven.

8. Uiteindelijk is de vrouw, als beeld van het overblijfsel van de kerk, op de adelaar, om tot de wildernis te gaan. Het is een beeld van het achterlaten van het oude leven, de stad. Zo gebeurde dat ook in de Exodus. Sion is op het beest om het vlees te temmen en alles te doen laten medewerken ten goede. Dat is wat de beteugeling inhoudt.

9. Bij Calvijn hangt er altijd een spanning tussen God die alles om niet geeft, en de mens die geloof en gebed moet beoefenen. Ergens tussen die twee moet de dood van het vlees plaatsvinden.

10. Alleen door de zonde-ontdekking, de overtuiging van zonde, het leren van de zonde-kennis, kan de mens het vlees beteugelen en op het beest rijden, dus dat kan alleen de donkere bruid. Zonder de donkere bruid is er geen weg tot God. Steenblok stelde dat de mens de groei van de zonde moest waarnemen. Dat is ook onderdeel van het onder ogen komen van de grootte van de zonde. Steenblok stelde dat we de heerschappij van de zonde onder ogen moesten komen. De mens moest eerst zijn doodstaat onder ogen komen, onderkennen. Het is absolute basis. Hiervoor gebruikte Mallan het beeld van de donkere bruid.

11. Mallan wees op de 1773 berijming van psalm 25 : ‘Wie need’rig valt te voet, zal van Hem zijn wegen leren.’ Dat gebeurt wanneer God de mens te sterk wordt. Zo keert de mens terug tot God’s tent als de mens door God wordt overweldigd. Laten we daar naar uitzien. We zien deze houding bij Ruth en Maria, dat ze aan de voeten des Heeren zijn gevallen, om naar de Heere te luisteren om woorden en dromen van de natuurbronnen te ontvangen. Natuurlijk moeten wij dit uitwerken. Ook de nieuwe bijbel gaat hierover.

12. Calvijn stelde niet zomaar dat er loon naar werken was, maar loon naar afstemming en aflegging. Dat is dus een luisterloon.

13. Uiteindelijk stroomt dit uit het oor des Heeren zelf. Wij kunnen niet zomaar uit onszelf luisteren. Wij moeten tot het oor des Heeren gaan, wat als een eeuwige waterval stroomt in het centrum der hemelen. Daarin mag al het vlees wat niet wil luisteren afsterven. Dit is vis voor de hemelse vissers.

14. Calvijn stelde dat de mens in het overoordelen van de ander een vrijbrief tot zondigen zoekt. Hij stelde dat dit zondelustige beest van overmatig oordeel beteugeld moest worden. De overoordelende praat zijn eigen zonden goed, en is daardoor een grote vijand van de donkere bruid. Hij wil niet aan zijn eigen zonden herinnert worden, en daarom projecteert hij het vrolijk op de ander, of met een ernstig gezicht. Het is het verhaal van de balk en de splinter. De voorouders hebben ons deze verhalen meegegeven. Er wordt zo weinig naar geleefd. Wij moeten terugkeren tot de donkere bruid.

15. Wij worden ontdekt aan de diepte en grootte, en ook de groei van de zonde, door het lijden wat op ons pad komt om ons de ogen te openen. Het lijden is dus de sleutel tot de donkere bruid. De pin door het vlees is de sleutel.

16. Het beest, het lagere ego van de mens, moet beteugeld en bereden worden opdat het beest zich niet zal verheffen om alles te verwoesten. Maar dan is er het probleem van de rijder, die nog door het beest bedrogen kan worden, en zelf ook tot een beest kan zijn. Het ego is sluw. Daarom moet de rijder aan zichzelf afsterven, tot de donkere bruid gaan.

13.

Gevaren van de genadeleer

1. Calvijn zegt : ‘Zie niet verder vooruit dan je roeping je toelaat,’ en waarschuwt zo weer tegen ijdele, overmatige nieuwsgierigheid, het hoger gaan dan je voegen.

2. De jager is zelf de prooi. De slager is zelf het slachtvee. Dat is het roze geheimenis van de tent van Bilha, waartoe de mens moet ontwaken, door het sterven aan zijn eigen heerszuchtige en heerswanende vlees. Je bent zelf het beest, je eigen ego. Het oog der mensen en zo ook het oor der mensen moeten des Heeren gebonden zijn. ‘Zet mij een wachter voor mijn oog en mijn oor.’

3. Aanmatiging, overmatigheid en nalatigheid worden door Calvijn besproken als zijnde grote vijanden van de vrome. Vandaar de noodzaak dat de mens zichzelf leert beteugelen en berijden, door de dood aan het zelf heen, oftewel de mens moet door de Heere bereden worden. Wij moeten plaatsmaken voor de donkere bruid van de zonde-ontdekking. Zo moet de mens de helden van het ego, allerlei ijdele rijders, opgeven. Zij zullen ten onder gaan in het ouroboros principe, waar de nieuwe bijbel over spreekt, en wat in principe onder andere bewoordingen ook veelvuldig voorkomt in de oude bijbel.

4. Bij deze vijanden hoort ook de valse gerustheid die de mens zich heeft lopen aanmatigen. De mens zoekt dit in allerlei teken, niet het minste in zogenaamde meerderheden. Het vlees is gevoelig voor meerderheden. Zo troost het vlees zichzelf. Het vlees bedrijft dus zowel negatieve als positieve projectie. Zo zingt het vlees zichzelf in slaap.

5. Calvijn noemt dat de mens in deze dingen zeer vindingrijk is. Ze zoeken hun eigen verderf op ontelbare wijzen.

6. Hij noemt het een boosaardige begeerte : de vindingrijkheid van het vlees. Dit kan het vlees doen door zorgeloosheid. De zorgeloosheid baart dit allemaal, stelt Calvijn. En de zorgeloosheid ontstond omdat de mens hun oog niet had beteugeld en getemd. Ook het vleselijke oog van de mens moet sterven aan het kruis. Het ongetemde, onbeteugelde, vleselijke oog baart dit alles. Ze bewaken dit oog met traagheid en nalatigheid, valse wachters, die verslagen dienen te worden.

7. Het vlees jaagt zeer ijverig het kwaad na, stelt Calvijn. Het komt doordat de mens door de zonde bedorven is. Zo volgt de mens willens en wetens zijn begeerten na.

8. Calvijn wijst erop dat de wereld geplaagd en beheerst wordt met een dodelijke pest, een onverzadelijke begeerte tot bezit. Dat is wat het consumerisme is. Het is opgezweept materialisme. Het woedt voort. Daarom moet de mens leren het beest te beteugelen en te berijden, niet zomaar te ontmaskeren en te doden. Er komt dus veel meer bij kijken.

9. Calvijn beschrijft het een beetje als een gangster wereldrijk. Ze bewaken hun bezit in koffers. Maar het einde zal roest zijn. Ook zal diefstal het einde zijn, want er zullen altijd weer grotere dieven opstaan. Aan duizenden andere toevallen zou het blootstaan, stelde Calvijn. Calvijn noemt

het nutteloos opstapelen van schatten, ijdele dwaasheid. We zien hoe deze pest zich als een goudkoorts over de wereld heeft verspreid, en het blijft maar voortwoekeren, het blijft maar voortjakkeren, niet door enige kennis verhinderd. Het is een zeer merkwaardig verschijnsel.

10. Calvijn noemt het een voortdurende strijd met het vlees. De mens wordt verzocht en beproefd. Voor Calvijn is de definitie van een christen dan een zondenkenner, iemand die ontdekt is aan de zondenval. Dit staat voorop in Calvijn's leer, en vandaaruit kan het vlees beteugeld en getemd worden, uiteindelijk op weg naar het slachthuis. Het vlees is niet zomaar dood. Daar moeten we niet zomaar vrolijk overheen wippen. Steenblok bracht dit belangrijkste element in Calvijn's leer weer terug, diepte het op. Ook Kersten wees op het belang ervan. Mallan noemde daarom de donkere bruid de sleutel tot het evangelie, niet zomaar Jezus. De donkere bruid was dus in zijn theologie de Adamskennis die nodig was om tot Jezuskennis te komen.

11. Laten wij daarom ook als Mallanieten optrekken tot het geheimenis van de donkere bruid en zo het beest leren beteugelen, temmen en berijden. Zo rekenen we af met de oude natuur, en doorgronden we het. Diep moet het mes steken en snijden. Allereerst komen we niet door de dikke huid van het beest heen. Eerst moet het beest ontdekt worden, en ontmaskerd, de volle grootte en groei ervan onder ogen gekomen worden. We moeten weten waar dit beest zich verschuilt. Waar verschuilt de zonde zich ? Welke valse bewakers heeft de zonde hiertoe aangesteld ?

12. Calvijn roept op de zonde te beteugelen en te matigen. Ook geeft hij hiervoor de middelen en de instrumenten. Hij is zich bewust dat in het gebruik hiervan vele valstrikken kunnen zijn, en daarom geeft hij zijn gebruiksaanwijzingen ervoor, maar die zijn door het volk veelal niet tot zich genomen. Het volk is te gronde gegaan door gebrek aan kennis. Ook moet er een commentaar komen bij de woorden van Calvijn. Calvijn komt uit een diepe put, met de kerk op zijn rug. Calvijn was er nog niet.

13. De sleutel tot het beloofde land in de leer van Calvijn is drieledig : het sterven van de oude mens, de zelfverloochening en het nederwerpen van de vijanden voor de voeten des Heeren. Dit gebeurt door de opening van het Woord. De vijanden zijn de vleselijke begeerlijkheden.

14. Calvijn was zeer voorzichtig met loon, vanwege de geesten van eigenbelang, eerzucht en roem die op de loer lagen. Calvijn streed daarom ook tegen de loondienst. Hoe dan ook kwam hij tot de conclusie dat het uiteindelijk toch verdiend moest worden, maar zonder tussenkomst van een mens. God gaf het om niet. Het grote gevaar is dat de mens in de genadeleer de eigen verantwoordelijkheid probeerde uit te schakelen, maar daar streed Calvijn ook tegen. Vandaar dat we spreken over het spanningsveld tussen loon en genade in de leer van Calvijn. Als men dat zuiver theologisch wil beschouwen dan ontkomt men niet aan de ingewikkelde wiskunde die Calvijn er op nahield om het te beschrijven.

15. De poort is nu eenmaal eng, zoals bij Calvijn, Kersten en Steenblok. We mogen het niet te ruim maken, maar we mogen ook niet de enge poort ongenuanceerd laten. Calvijn, Kersten, en ook Steenblok, hebben voor deze nuanceringen opengestaan en er zo nu en dan in hun werk op gewezen.

16. In het calvinisme moet er dus hoe dan ook een spanningsveld blijven tussen het rekkelijke en het gerichte. Dit evenwicht kwamen we tegen bij Willem van Oranje, die de kloof van de linkervleugel en rechtervleugel in het calvinisme probeerde te overbruggen.

17. We zien ook de spanning tussen de ondervleugel en de bovenvleugel, van het niet verdienen en het wel verdienen, in het calvinisme. Ook dit spanningsveld is er altijd geweest in de leer van Calvijn. Hij blijft de vrije wil en het verdienen gevaarlijk vinden. Hij stelt zich dan wel open voor een betere uitleg van het systeem, bijvoorbeeld in zijn geschriften over Pighius. Het is Calvijn's strategie om niet altijd de waarheid te brengen, omdat hij bang is dat de mens de waarheid zou misbruiken. Hij houdt het dus soms achter vanwege die reden. Hij wil zijn paarlen niet voor de zwijnen werpen. Hij is juist in gevecht met het zwijn, maar moet er dan voor oppassen niet zelf een zwijn te worden.

18. Waren de tijden nog niet rijp voor de dingen die Calvijn van binnen wist maar nog niet durfde te uiten ? In ieder geval geeft hij door zijn geschriften heen hier en daar heel voorzichtig wat doorverwijzing.

19. Als Calvijn dan over mogelijk loon spreekt, dan benoemt hij dat het altijd zijn bron in God moet hebben, niet in de mens. Telkens weer moet het loon gezuiverd worden aan de urim en de thummim in de leer van Calvijn. Een heleboel wereldse verdienstelijkheid wordt zo omzeild. Calvijn laat het niet aan het toeval over, en nog minder aan de verbeelding. Uiteindelijk is alleen God degene die loon verdient en loon krijgt, maar dan door de mensen heen, en Calvijn wijst er ook op dat die diepere laag ook in de mens zit. Uiteindelijk is dat ook een zeer Barthiaanse gedachte, dat alleen God zelf is uitverkoren, en daardoor een ieder die in God is, en is het nog maar de vraag in hoeverre de mens bestaat. Over het bestaan van God hoeft niet getwijfeld te worden, stelt Barth, maar des te meer over het bestaan van de mens.

14.

Een grotere ballingschap

1. Calvijn stelt dat de zelfliefde van de mens zo doortrapt is dat hij ook in de slechtste zaken meent gelijk te hebben.

2. Calvijn noemt deze hardnekkigheid de bron van al het kwaad, deze valse zelfliefde die verblindend werkt. De mens heeft het op lopen voeren. De mens drijft het op tot het belachelijke, deze dwaasheid, stelt Calvijn. Schaamteloos verdraaien zij de woorden en de betekenissen, opdat zij de ongeleerden misleiden. Dat is gebeurd. Daar zien we nog steeds de gevolgen van.

3. Als ballingen zullen de vromen binnen moeten gaan, des Heeren beteugeld, opdat zij niet meer geknecht zijn door de zonde. Dit is een grotere ballingschap dan die der wereld. Laten we ons daarom met ernst uitstrekken naar deze hemelse banden, haar tegemoet komende. Laten wij het hemelse touw verwachten, die van een oneindige schoonheid is die de zonde verbreekt.

4. Zo zullen de vromen binnengaan, niet zonder touw. Het is een kenmerk dat ze sober en des Heeren gebonden zijn, ter loskoming van de zonde.

5. Het evangelie in het westen is te romantisch voorgesteld. Hoe romantisch is dat, dat een lam of een bok al je zonden op zich neemt, en zo neemt God je terug, zo wordt de kloof tussen jou en God overbrugt. Zo neemt God je in zijn armen, als je slechts gelooft, als je dat offer aanneemt. Is dit werkelijk zo goedkoop, of is het een beeld met een veel diepere betekenis, misschien wel gruwelijker dan hoe de mens in het westen zich het altijd heeft voorgesteld ?

6. De vergetelingen waarschuwden : Vat het maar niet te licht op. Het is niet zo simpel als het lijkt. Men wil Jezus wel als het lam, maar niet als de leeuw. Men wil wel de Jezus die zijn andere wang keert, maar niet de Jezus die met de gesel door de tempel ging. Het de andere wang keren is een deelwaarde, een seizoenwaarde. Oog om oog, tand om tand, gold soms ook bij Jezus. Het was bij Jezus zaaien en oogsten, lijden en oorlog voeren. Hij kwam niet om vrede te brengen, maar scheiding. Het wordt vaak weggeschoven. Men wil de pudding, niet de groente, en al helemaal niet het vlees. Natuurlijk heeft men de angst voor het vlees verletterlijkt, en nu eet men letterlijk vlees, tegen de woorden van Paulus hierover die stelde dat het geen strijd was tegen vlees en bloed. Het was een geestelijke strijd tegen het vleselijke leven. Dat is iets heel anders.

7. Wat blijft er nog over van de afgoden van de mens ? Men wil het goede van God zien, maar het kwade van God wil men niet zien, in tegenstelling tot Job, want die nam zowel het goede als het kwade van God.

8. Het kwaad van God is juist heel belangrijk, want God moet de zonde wel straffen. Hoe zouden we anders kunnen leven ? De zonde vernietigt alles. Het moet weer beteugeld worden. Het vlees moet gedood worden. Men moet weer geestelijk vlees leren eten, niet letterlijk. Men heeft sluw de offerdieren lopen verwisselen, allemaal voor de markt en de machtswaanzin van de mens.

9. Ik heb geen problemen met alarms en geweten en diagnose enzo, maar problemen met de religieus-juridische schuiltermen, het overkoninklijke, gebrek aan diepte vaak, alsof het in cirkeltjes draait, het komt heel stads bij me over telkens en kerks, terwijl Calvijn meer de wildernis en diepte predikt.

10. Overjuridische taal van schuld, recht, en orde kan al snel romantisch worden en als dekmantel gaan werken, als triomfalistische koninkrijk-retoriek, overkoninklijk, los van de woestijn, en als interne kerk-routines die in cirkeltjes draaien. Calvijn voelt dan juist ruiger: eenvoud, gebed, het dragen van het lijden, nuchtere diepte.

11. Het heeft met duistere geschiedenis te maken, dat de kerk onder een koning kwam, een wereldse koning, en hij vervolgde andersdenkenden, en het werd de koningskerk genoemd, terwijl ik altijd zoiets heb : pas maar op met al dat koninklijke.

12. Is het ware koninklijke, de ware troon, niet in het verborgene als de verbrokenheid ? We moeten terug naar het harde, lange pad, mensen, naar de woestijn. Het volk wilde koningen, geen profeten. Juridisch-administratieve taal van reglement, orde, en commissie ging de zielstaal overvleugelen, waar de vergetelingen ook op wezen.

13. Alles werd tot hapklare brokken voor de mens. De mens had geen weerstand meer. Men was verlamd door het evangelie van het westen. Het was een romantisch evangelie, goedkoop, triomferend, patserig. Triomferend waarover ? Niet over de zonde, maar over de dieren en de medemens. Men triomfeerde over de vrouwen en de kinderen, als over een veehandel. Ik heb het met eigen ogen gezien en het meegemaakt. Het was geen evangelie, maar een devangelie, een dystopie.

14. Ik had tijdens het lezen van hervormde geschriften een beeld van een Jezus die op Golgotha hangt, maar die tegelijkertijd zijn spierballen probeert te laten zien, en zover hij zijn lichaam nog kan gebruiken protst hij, en zover hij zijn handen kan gebruiken maakt hij bewegingen van rappers en rockers, wat een beetje de situatie van Nederland is. Maar aan de andere kant ook van mannen die dan in nederigheid hun vleselijke voorhangsels en schortjes inleveren aan God, aan de amazones, de maskers af.

15. De gehangene die spierballen toont. Het is typisch het Laodiceaanse evangelie, het lijden als podium : jezus-taal gebruiken om macht, status of stoerheid te tonen, liefst met de hete aardappel in de keel, van Golgotha tot show. Pas toch op, mensen.

16. De amazones zijn als tucht-gestalten die het valse omhulsel innemen, van schijn tot waarheid. Het is de botsing tussen triumf-christendom en kenosis, kracht-door-zwakte, de zelfontlediging. De eerste maakt Getsemané tot podium, en de tweede maakt Getsemané tot weg.

17. Nu, tot God gaan ? Laten we daar alsjeblieft niet te romantisch over doen. Onze valse godsbeelden moeten eraan gaan. Wat is er gebeurt met het ‘strijd om in te gaan’ ?

18. Buli 5 zegt in de nieuwe bijbel hierover : Ziet dan, gij die dieper in Haar tent komt : Zij zal Zich plotseling omdraaien en worden tot uw vijand. En Zij zal u beschouwen als Haar vijand, want u bent tot Haar gekomen. En Zij zal u behandelen als een vijand, want u bent tot Haar gekomen. Wanneer gij dan niet met Haar worstelt, zal Zij u vernietigen. Zij haat hen die zich toetsloos overgeven. Zij rekent hen tot de bandelozen. Al Haar kinderen zijn wild, maar niet bandeloos. Zij toetsen in vrezen en beven, maar zij vrezen geen mens, en zij vrezen geen god, geen hout, ijzer of staal. Zij zijn hemels en rechtvaardig, maar niet eigengerechtig.

19. Buli zegt vervolgens : Zij komen tot Haar arena's. en zij draaien zich om, om te vechten en te toetsen. Zo zal zij onnavolgbare paden begaan, opdat niemand Haar zal vinden. Haar volgelingen zullen haar niet kunnen volgen, want Zij is wild. Zij zal hen uitzenden als blinden, opdat zij zullen sterven. In de leegte zullen zij gebroken worden. Ziet, Zij zal hen trekken aan ketens. En zij zullen worstelen, maar niet vrij komen. En zij zullen herkent worden aan hun woede en hun vrees. En zij zullen moedeloos zijn en wanhopig, want zij zijn door Haar geslagen. Zij zullen leven in diepe verwarring, opdat zij niet één zijn met de vijanden die in de stad zijn. Zo zal er dan een groot onderscheid zijn tussen de vijanden in de stad, en de vijanden in de wildernis. Grote verwarring zal hen bitter maken, opdat zij dieper in de wildernis komen. De stad zal niet in hun binnenste zijn.

20. Ruige taal. U komt alleen binnen, niet zomaar als pelgrim, maar als pniëliet. Eerst zal daar de worsteling plaatsvinden. Sla dat niet over. Uiteindelijk zult u als balling binnengaan. U zult niet binnengaan dus, maar binnengedragen worden. Alleen zij die verbroken zijn aan het kruis zullen binnengenomen worden.

15.

Kennis boven wil

1. Ik had dromen dat ik dieper moest graven in de reformatie, omdat daar geheimen waren verborgen, dus ook over het onder ogen komen van de grootte van de zonde en de ellende, want het goede is nog altijd in strijd met het beste, dus iets kan goed lijken of mooi, terwijl het juist dan weer betere dingen achterhoudt.

2. Dat gaat ook weer over het lijden, het zondeprobleem onder ogen komen. En ik had ook dromen dat er gevaarlijke geesten de mensheid bedreigden en dat de oud gereformeerden daarmee in gevecht waren, maar ze hadden ontbrekende schakels, en ze konden niet tegen die geesten op.

3. De esopus was de naam voor een oorlog tussen natuurvolkeren en boeren, ook een soort uittocht, maar dan vertikaal, dus onder de grond, dus dan gaat het om het verdiepen, zoals dat er geen rechte weg horizontaal uit de stad is, maar dat we juist naar de fundamenten moeten en dan dieper eronder de vluchtroute zien, als de weg tot de wildernis, want we zitten nu eenmaal opgesloten in die religieuze kom van het vervleselijkte christendom.

4. De Jung-Freud bloedlijn is dan belangrijke tussenschakel, dus eerst is er dan de Calvijn-Kant bloedlijn (Hegel daarna nog), en dan binnen de kerk Barth-Dooyeweerd, want Dooyeweerd in de geref. kerk wees ook telkens terug op Calvijn, de goede dingen dan, en hamerde erop dat de kerk uit het naieve ding-begrip moest komen wat ze tot afgod hadden gemaakt, en moesten komen tot het grensbegrip en functiebegrip, dus van voorwerpelijk tot onderwerpelijk, waar ze in de zwaardere en ook wildere gereformeerde kerken, zwaarder dan geref. bond vaak, ook veel op hameren.

5. Calvijn wees niet zomaar op de goede werken, maar op de geleide werken, en die kwamen voort uit het afleggen van de vleselijke werken.

6. We moeten onderwerpelijk omgaan met de geboden, niet voorwerpelijk. We moeten hierin de geboden en werken van het harde, lange pad leren kennen. Geboden en werken zijn heel belangrijk, maar ze moeten afgestemd zijn door het lijden en sterven aan het zelf.

7. Het hamert op het feit dat we niet zomaar als navolgers of pelgrims door de enge poort kunnen gaan, want dat zijn slechts beelden. Wij moeten worden tot slaven door de slaafsheid tot de wereld af te leggen. Wij moeten worden tot ballingen en gladiatoren voor de Heere. Dat kan alleen door het afsterven, en dat kan alleen door de zonde onder ogen te komen. We mogen religie niet meer uitstallen als zomaar objecten.

8. Velen zijn van het harde, lange pad afgeweken en hebben eigen wetten gemaakt, en leven forensisch, Romeins-juridisch in plaats van door dichterlijke diepte. Er ligt het gevaar van de overromantiek, maar zwart-wit leerstellingen kunnen al snel daartoe vervallen, met een eigen overmatige en verblindende romantiek die alles schoonpraat.

9. Calvijn liet zien dat de kennis-factor boven de wets-factor stond. Ook de toets-factor en de afstemmings-factor stonden boven de wets-factor, zodat het niet aankwam op zomaar letterlijk navolgen, maar op het geleid worden. Voor Calvijn was er ook nog de verborgenheids-factor, het feit dat de mens niet zomaar alles kon weten. Hij liet altijd ruimte voor het ravijn van het geheimenis. Calvijn stelde dat er ruimte moest zijn voor twijfel. Men moest weer grens-gevoelig worden. Men was te zelfverzekerd geworden en daardoor in valse gerustheid gekomen. Alles moest daarom ook getoetst worden aan de geheimenis-factor. Men was te ver gegaan. Calvijn riep de mens terug van allerlei waaghalserij en nekbrekerij.

10. Er is een kennis die opgeblazen maakt, tot wetticisme wordt, als het buiten Getsemané omgaat. Laten we beseffen dat Calvijn's geheimenis-factor, van het 'tot hier en niet verder', oftewel God's eeuwige verborgen raad, ook boven God's wil stond, wat Calvijn ook aangaf. God werd gedreven uiteindelijk door zijn eeuwige verborgen raad, niet zomaar zijn wil. Kennis stond dus boven wil. Het ging hier om de verborgen kennis. De geheimenis-factor stond ook boven de genade-factor.

11. De goden hadden de aarde bedrogen, en daarom moesten de reuzen komen in het ragnarok, oftewel de contexten. We zien het in de kerken. Allemaal pretenderen ze God te volgen, terwijl ze elkaar allemaal tegenspreken, elkaar de hersenen inslaan met bijbelverzen. De aarde, en zo ook de kerk, is bedrogen door de goden. Er zijn zowel goede goden als slechte goden, maar zij moeten allemaal getoetst worden aan de contexten van de natuur. Calvijn hamerde erop dat we niet zomaar navolgers moesten zijn, maar geleiden, afgestemden.

12. We kunnen niet wedden op het verstand van de mens. Zo werkt de hemel niet. Het gaat niet om de zomaar verstandelijke kennis, maar om de geleide kennis.

13. Calvijn liet zien hoe makkelijk mensen door het schoonspreken der mensen verleid worden, en door de weelde en de rijkdom. Ze hebben hun troost in de wereld. Calvijn waarschuwt ertegen. Ze hebben hun vertrouwen gesteld op hun vermogen, en geheel het geestelijk leven vergeten. Calvijn wijst erop dat zij verzadigd en opgeblazen waren in dit aardse vertrouwen. Ze vertrouwden op aardse goederen, en walgden van alle hemelse goederen. Ze hadden zich overgegeven aan zinnelijke vrolijkheid, aan schaamteloos lachen, om zo alle moeiten te ontvlieden. Gemakszucht komt nergens.

14. Ze zijn eergierig en vol mensenbehagenis waarin ze uitsluitend lof brengen aan bedriegers en valse profeten, stelt Calvijn. Het is onmogelijk God te dienen als je een mensenbehager bent.

15. Laten wij geen wereldse troost aannemen, maar tot het Woord des Heeren gaan. Calvijn stelt dat er onderscheid wordt gemaakt tussen de martelaren en de booswichten en schelmen. De martelaren hebben als kenteken dat ze gerechtigheid najagen en zoveel mogelijk de goede zaken voorstaan, stelt Calvijn. Zij worden herkend door hun eerlijkheid, hun redelijkheid. Calvijn noemt billijkheid als sleutelwoord. Ze zijn humaan, meten niet met twee maten, stellen de prijs niet hoger of lager voor dan het is. Ze sjoemelen niet, ze lichten mensen niet op.

16. Ook waarschuwt Calvijn dat het koninkrijk geen plaats is van schatten en genietingen, maar van strijd. De profeten hadden deze strijd ook gevoerd. Men moet zich dus niet overgeven aan ijdele

verwachting en dwaze waan. Wij moeten roemen in de verdrukkingen, stelt Calvijn, want die brengen lijdzaamheid, en de lijdzaamheid brengt bevinding.

17. Het komt telkens in de leer van Calvijn voor dat de armen, de zwakken, de door de wereld verachten en verworpenen, de dwazen in de ogen van de wereld, door God verkoren zijn. Het kenmerk van de armen die Calvijn bedoelt is dat ze martelaren zijn, dat ze getemd zijn door het lijden en zo met hun hoogmoed en de hardheid van hun harten hebben gebroken. Het zijn hen die hun ellende hebben onderkend, zichzelf niets inbeelden of toeschrijven, niet op hun vlees vertrouwen. Het zijn hen die geleerd hebben zich onder de tuchtroede te vernederen.